

1988 ஜனவரி 27]

அன்னாரின் மறைவு குறித்து அவரை இழந்துவிட்ட குடும்பத்தினருக்கு ஆழ்ந்த வருத்தத்தையும், அனுதாபத்தையும், இரங்கலையும் இப்பேரவையின் சார்பிலும், என் சார்பிலும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இயற்கை எய்தியவருக்கு மரியாதை தெரிவிக்கும் வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இரண்டு நிமிடங்கள் மௌனமாக எழுந்து நிற்கும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இரண்டு நிமிடங்கள் மௌனமாக எழுந்து நின்றனர்).

(முற்பகல் 10-10)

2. இரங்கல் தீர்மானம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன், முதல் அமைச்சர் அவர்களின் மறைவு குறித்து.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“தமிழகத்தின் நாயகராகவும், உலகெங்கும் வாழுகிற தமிழ் மக்களின் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாகவும், கலைத்தாயின் தலை மகனாகவும், ஒப்பற்ற மனிதாபிமானியாகவும், உயிருக்கு இறுதி நேருகிறவரை வற்றாது வழங்குகிற ஜீவநதியாகவும், தமிழகத்திரைப்பட வரலாற்றில் திருப்புமுனையாக அமைந்து மாபெரும் சமுதாயப் புரட்சிக்கு வித்திட்டவராகவும், பேரறிஞர் அண்ணாவின் இலட்சியங்களைத் தொடர்ந்து காப்பாற்ற அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்கிற அரசியல்

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1988 ஜனவரி 27]

அமைப்பைக் கண்டு, அந்த இயக்கத்தை வியக்க வைக்கிற வேகத்தில் வெற்றிபெற வைத்து, அதன் மூலம் அண்ணாவின் அரசை அமைத்து, பத்தாண்டுக் காலத்திற்குமேல் தமிழகத்தின் முதல்வர் பொறுப்பில் இருந்து, இந்தியாவின் புகழ் மிக்க முதல்வராக நல்லாட்சி நடத்தி தமிழகத்தை முன்னேற்றப் பாதையில் செலுத்தியவரும், கடைக்கோடி ஏழைகளின் கண்ணீரைத் துடைத்து ஏழைகளைச் சிரிக்க வைப்பதையே தனது ஆட்சியின் முழுமுதல் இலட்சியமாகக் கொண்டவரும், சத்துணவு புடைத்த சரித்திர நாயகனாக விளங்கியவரும், எந்த முடிவை எடுத்தாலும், எந்த நடவடிக்கையை மேற்கொண்டாலும் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் இறையாண்மைக்கு ஊறுநேராமலும், நாட்டு ஒற்றுமைக்குப் பழுது வந்துவிடாமலும் காத்தவரும், இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் இன்னல்தீர இறுதிநாள்வரை உழைத்தவரும், பாதகங்களையே சாதகங்களாக்கிக் கொண்டு வறுமை, வசதியின்மை, உயர் கல்வியின்மை, பின்னணியின்மை ஆகியவை ஒரு தலைவனின் வளர்ச்சியைத் தடுத்தவிட முடியாது என்பதற்குக் கண்கண்ட உதாரணமாகத் திகழ்ந்தவரும், இந்தியாவிலும் உலகின் பல பாதகங்களிலும் வாழும் இலட்சோபலட்சம் மக்களின் அளவற்ற அன்பைப் பெற்றவரும், வாழும்போதே வரலாறு ஆனவரும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் இதயக்கனி என்றும், நாட்டு மக்களாலும், கல்லோர்களாலும் பரட்சித் தலைவரென்றும் பொன்மனச் செம்மலென்றும், மக்கள் சிலகமென்றும் வாழ்த்தப் பெற்றவரும், இரண்டுமறை மாணத்கையே வென்றவருமான மாண்புமிகு டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் எதிர்பாராமல் திடீரென்று 1987 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 24 ஆம் நாள் இயற்கை எய்தியது குறித்து இப்பேரவை அற்றொணரத் துயரத்தையும், ஆம்ன்க இரங்கலையும் தெரிவிப்பதோடு, அவரது மறைவால் தாங்கொணாத துயரமும் தமிழக முகல்வர் மாண்புமிகு அன்னை னானதி எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்கும், அவர்களது குடும்பத் தினருக்கும், அதிர்ச்சிக்க ஆளாகியிருக்கிற அவரது இலட்சோப லட்சம் தமிழ்மார்களுக்கும், தங்கள் வீட்டுப்பிள்ளையார் அவரை நேசித்த தமிழகத்தின் தாய்மார்களுக்கும், உலகம் முழுவதிலு மள்ள தமிழ் அன்பர்களுக்கும் இப்பேரவை தனது ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.”

1988 ஜனவரி 27] திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களைப் போன்றவர்களுடைய வாழ்க்கையில் இனிமேல் இப்படி ஒரு தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்ற இந்தக் கொடுமையான காரியத் திற்கு நாங்கள் ஆளாகக் கூடாது என்று இயற்கையை வேண்டிக் கொண்டு, துதித்துக்கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை இந்தப் பேரவையிலே முன்மொழிகிறேன்.

மறைந்த தமிழகத்தின் நாயகன், டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், இன்றைக்கு உலகப் புகழ் பெற்ற ஒரு மாபெரும் மனிதராக விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 71 ஆண்டுக்காலம் தமிழகத்திலே வாழ்ந்து, மிகச் சிறந்த தொண்டினை, பணியினை இந்த நாட்டினுடைய இலட்சோபலட்சம் ஏழைகளுக்காக, குறிப்பாகத் தாய்மார்களுக்காக அவர்கள் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள்.

உங்களுடைய அனுமதியோடு புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். யார் என்பதைச் சுருக்கமாக நான் சொல்ல விழைகிறேன். அவர்கள் மிகச் சாதாரண ஒரு குடும்பத்திலே பிறந்தவர் என்று சொல்ல முடியாத ஒரு சூழ்நிலையில் நல்ல உத்தியோகத்திலே இருக்கிற தந்தைக்கு மகனாகப் பிறந்தாலும், அன்றைக்கு இருந்த ஒரு சூழ்நிலை அவருடைய அன்னையார் அவரைப் பெற்றெடுத்த தேய்வமாக விளங்கிய சத்தியபாமா அவர்கள் இந்தக் குழந்தைகளை வறுமைச் சூழ்நிலையிலே வளர்ப்பதற்கான ஒரு நெருக்கடிக்கு ஆளாக்கப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டவர்கள்.

எழுபத்தோரு ஆண்டுக்காலம் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள்; சுமார் 65 ஆண்டுக்காலம் மக்களோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார்கள்; அதிலே 15 ஆண்டுக்காலம் மக்கள் யார் என்று தெரிந்துகொள்ள முடியாத அளவிற்குத் தொடர்பு கொண்டு இருந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு 15 ஆண்டுக்காலம் மக்கள் அவரைத் தெரிந்து கொள்கிற அளவிற்குத் தொடர்பு கொண்டிருந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு சுமார் 20 ஆண்டுக்காலம் மக்கள் அவரைத் தெரிந்து கொள்கின்ற அந்தச் சூழ்நிலை மாத்திரமின்றி மக்களை அவர்கள் தெரிந்து கொண்டு, அந்தப் புகழையும், பெருமையையும் மக்களுக்குத் தொண்டாற்றுவதற்குத்தான்—இந்த மண்ணிலே இறைவன் மனிதனைப் படைப்பது மற்றவர்களுக்குத் தொண்டு செய்வதற்குத் தான்—என்கிற தமிழ்ச் சாதியினுடைய அந்த இலக்கணத்தை நிறைவேற்றுகின்ற இலக்கியமாக அவர்கள் வாழ்ந்து காட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு கடந்த பத்தாண்டுக் காலம் உலகம்

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1988 ஜனவரி 27]

முழுவதும் இந்தியாவை உற்று நோக்குகிற நேரத்தில், இந்தியாவுக்கு உள்ளே தமிழ் மாநிலத்தை உற்று நோக்கி, அங்கே ஒரு மாபெரும் தலைவன் பிறந்து ஆட்சியை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறான் என்ற உணர்வினைத் தெரிந்து கொள்கிற வாய்ப்பினை அவர்கள் பெற்றார்கள்.

அவர்கள் பிறந்த நேரத்திலே வறுமையோடு அந்தத் தாய் போராடியதைத்தான், உலகமே வியக்கின்ற சத்துணவுத் திட்டமாக, மாண்புமிகு முதலமைச்சராக அவர்கள் இருந்து நிறைவேற்றுகிற வாய்ப்பு கிடைத்தது. அவர்கள் முதலமைச்சர் ஆனார்கள் என்பதினாலே அவருக்குப் பெருமை வந்துவிடவில்லை. மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த நாட்டினுடைய முதல்வர் ஆனார் என்பதினாலே தமிழ்நாட்டிற்குப் பெருமை கிடைத்தது. அப்படிப்பட்ட ஒரு முதல்வரைக் கொண்ட தமிழகம் இந்தியாவுக்குள்ளே இருக்கிறது என்பதினாலே இந்தியத் துணைக்கண்டத்திற்கும் பெருமை கிடைத்தது.

அவர்கள் முதல்வராக இல்லை என்றால், முதல்வராக இல்லாமலும் அந்த ஏழை மக்களுக்காக கருணைமிக்க அந்தப் பணியினை நிறைவேற்றிக் கொண்டதான் இருப்பார்கள். ஆனால் 90 இலட்சம் பேர்களுக்கு உணவு வழங்குகிற இந்தத் திட்டத்தை சட்ட சம்மத்தோடு, என்றைக்கும் நிலைத்து இருக்கிற ஒரு திட்டத்தை உருவாக்க முடியாமல் இருந்திருக்கும். ஆகவே அவர்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் உழைத்ததெல்லாம் தனக்குப் பெருமை சேர்ப்பதற்கு, புகழ் சேர்ப்பதற்கு என்பதற்காக மாத்திரமல்ல. தனக்குக் கிடைக்கிற அந்தப் புகழும் பெருமையும் இந்த நாட்டுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். அந்தப் புகழாலே, பெருமையாலே, உழைப்பாலே கிடைக்கிற செல்வம் இந்த நாட்டு மக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்கிற தத்துவத்தைத் தன்னுடைய தலைசிறந்த வாழ்க்கைத் தத்துவமாக அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு உழைக்கத் தொடங்கினார்கள்.

அவர்கள் ஈடுபட்ட கலைத் துறையிலே அவர்கள் நடந்து வந்த பாதை என்பது ஆற்றொழுக்கு போன்றது என்று எழுத்தாளர்கள் வருணிப்பார்களே, அப்படிப்பட்ட வாழ்க்கை அல்ல. ஆயிரம் அடி உயரத்திலே இருந்து கீழே விழுகிற அருவியைப் போல, மேடு

1988 ஜனவரி 27] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

பள்ளங்களிலே பாறைகளிலே மோதி தன்னுடைய ஆற்றலை எல்லாம் இழந்து, சிறு சிறு துவாலைகளாக மாறி, அப்படி அடிபட்டதனாலே அற்புதமான 'தண்ணீராக நமக்கு வந்து' வாய்க்கிறதே நீர், அப்படி தன்னுடைய வாழ்நாள் முழுவதும் அடிபட்டு, மற்றவர்களாலே புறக்கணிக்கப்பட்டு, எதிர்க்கப்பட்டு, துரத்தப்பட்டு, ஒவ்வொரு அங்குலத்திலும் அவர்கள் முன்னேறுகிறபோது போராடிப் போராடி, ஒவ்வொரு அங்குலத்திலேயும் வெற்றியைக் கண்டு அவர்கள் ஈடுபட்ட கலைத் துறையிலே மாபெரும் வெற்றியை—இமயத்தின் சிகரத்திலே இருக்கிற வெற்றியை—அவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதனாலேதான் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தினுடைய பேரரசு நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்களை, கலைத் துறைக்கே மிகச் சிறந்த தலையாய விருதான 'பாரத்' என்று அழைத்து பெருமைப்பட்டது.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1965 ஆம் ஆண்டு 'எங்கள் வீட்டுப் பள்ளை'யினுடைய வெள்ளி விழாவிலே பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். நம்முடைய அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இன்றைக்கு கலைத் துறையிலே ஈடுபட்டு, அதனுடைய உச்சியிலே, இமாலயப் புகழிலே இருக்கிறார்கள், ஆனால் அவர் இந்தத் துறை அல்ல. வேறு எந்தத் துறையிலே ஈடுபட்டாலும் அந்தத் துறையினுடைய உச்சிக்குச் செல்வார்; எல்லோரையும் வெல்வார்; புகழை எய்துவார்; அப்படிப்பட்ட ஆற்றல் மிக்கவர் அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். என்று பாராட்டினார்கள். 1965-லே பாராட்டியதோடு நின்றுவிடவில்லை. அமெரிக்கத் திருநாட்டிற்கு மரணத்தோடு போராடிக்கொண்டு வாழப் போகிறோமா, சாகப் போகிறோமா என்ற அந்த மருத்துவச் சிகிச்சையை நம்பி, போராடிக் கொண்டிருந்த அந்த நேரத்திலேயும் 1968 ஆம் ஆண்டு சாந்தாகுருஸ் விமான நிலையத்திலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நள்ளிரவு நேரத்திலே, இரவெல்லாம் தூங்காமல் அழுது புலம்பிக் கொண்டிருக்கிற தம்பிமார்களிடையே ஒருவரைத் தேடினார்கள். புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். என்கே என்று தேடினார்கள். தேடி, என்கோ ஒரு மூலையிலே கண்ணீரும் கம்பலையுமாக தாங்க முடியாத துயரத்தோடு உட்கார்ந்து கொண்டிருந்த புரட்சித் தலைவரை அழைத்து, ஒரு புத்தகத்தினுடைய அட்டையைக் கிழித்துக் கொடுத்தார்கள்.

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1983 ஜனவரி 27]

அதிலே எவ்வளவு பொருள் இருக்கிறது, வரலாறு இருக்கிறது, ஆராய்வதற்குரிய பொருள்கள் இருக்கின்றன என்பதை எதிர்காலத்திலே ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூற இருக்கிறார்கள். அந்தப் புத்தகத்தை கிழித்துக் கொடுத்து, அந்த அட்டையிலே இருந்த படம்—வலிவு மிக்க ஒரு கரம் பானரை பிடித்துக்கொண்டிருக்கிற படமாகும்.

(முற்பகல் 10-20)

ஆகவே இந்த நாட்டினுடைய கட்சியை, ஆட்சியை, ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற அன்றைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கு புரட்சித் தலைவர் ஒருவர்தான் இருக்கிறார் என்கிற எண்ணத்தைப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அன்றைக்கே உருவாக்கி அவர் அரசியல் பொறுப்புக்கு வரவேண்டுமென்று சொல்லாமல் சொல்லிவிட்டு, அன்றைக்கு நம்மையெல்லாம் துயரத்திலே ஆழ்த்திவிட்டு மறைந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் அதற்கு முன்பே அந்தக் கழகத்திலே, 1953 ஆம் ஆண்டு முதலே மிக நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு, ஒரு கலைஞன் தான் ஈடுகிற புகழையும், தான் தேடிய செல்வத்தையும், தன்னுடைய உழைப்பையும், அத்துணையையும் ஒரு அரசியல் இயக்கத்திற்காக, அந்த இயக்கத்தின் மூலம் நாட்டு மக்களுக்காக வழங்க முடியும், வழங்க வேண்டும் என்கிற வரலாற்றைப் புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் தான் உருவாக்கிக் காண்பித்தார்கள். ஆகவேதான் நம்முடைய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அந்த உணர்வோடு அவர்களை ஆடையாளம் காட்டி விட்டு “மரத்திலே ஒரு கனி பழுத்து தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது; அந்தக் கனி யார் மடியிலே விழுமோ என்று நான் ஏங்கிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்; ஆனால் நல்ல வேளையாக அந்தக் கனி என்னுடைய மடியிலே விழுந்துவிட்டது, விழுந்த அந்தக் கனியை எடுத்து பத்திரமாக என்னுடைய இதயத்திலே வைத்துக்கொண்டேன்,” என்று 1958 ஆம் ஆண்டிலேயே ஆடையாளம் காட்டினார்கள்.

ஆகவே இதயக்கனியாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்தான் பின்னாலே இந்த நாட்டிலே ஒரு மிகப்பெரிய அரசியல் இயக்கத்தை உருவாக்க வேண்டிய அந்த நெருக்கடிக்கு இந்த நாட்டு மக்களால் ஆளாக்கப்பட்டு, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்கிற

1988 ஜனவரி 27] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

ஒரு ஆற்றல் மிக்க அமைப்பை உருவாக்கி, அந்தக் கழகம் தோற்றுவிக்கப்பட்ட 4 ஆண்டுகளிலேயே தேர்தலைச் சந்தித்து வெற்றிகளைப் பெற்று 5-வது ஆண்டிலேயே மிகப் பெரிய ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்கிற, அதன் விளைவாக உலகம் புகழ்கிற முதலமைச்சராக இந்த நாட்டு மக்களாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அவர்களை, மிகப்பெரிய கலைஞர்; நடிகர்; அதனாலே புகழ் பெற்றார் என்றெல்லாம் பலர் எண்ணிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். நடிகர்கள் எல்லாம் புகழ் பெறுவார்கள். ஆனால் மக்களுடைய போதாவை, பெரும் சக்தியைப் பெறுகிறார்களா என்பது புரட்சித் தலைவருக்குப் பின்னாலே இந்த நாடு காணப் போகிற ஒன்றாகும்.

ஆகவே புகழ் சேர்ப்பது என்பது வேறு; அந்தப் புகழைப் பெருமையாக மாற்றுவது என்பது வேறு, அந்தப் புகழையும், பெருமையையும் ஆற்றல் மிக்க சக்தியாக உருவாக்குவது என்பது வேறு; மண்ணுக்குள்ளே இருக்கிற வைரம், ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகள் மண்ணுக்குள்ளேயே மங்கிப் போய்விடாமல் அது ஒளி மிக்க வைரமாக தன்னை மாற்றிக் கொள்வதைப் போல, நெருப்பிலே போட்டு வாட்டி, வாட்டி எடுத்தாலும் தன்னுடைய தன்மையை மாற்றிக்கொள்ளாத தங்கம் பத்தரை மாற்றுத் தங்கமாகப் பளிச்சிடுவதைப் போல புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் இந்த நாட்டிலே புகழையும், பெருமையையும் மாபெரும் சக்தியாக, ஆற்றல் மிக்க சக்தியாக ஆக்கிக் காட்டினார்கள் என்றால் அவர்கள் இன்றைக்கு நேற்று இந்த உணர்வைப் பெற்று விடவில்லை. அவர்கள் விவரம் தெரிந்த காலத்திலேயே அரசியல் உணர்வுகளுக்குத் தன்னை ஆட்படுத்திக் கொண்டவர்கள். அவர்கள் மிகச் சிறந்த விடுதலை இயக்கத் தொண்டராகத் தன்னை அன்றைக்கே ஆக்கிக் கொண்டவர்கள். அவர்கள் விரும்பி அணிந்தது கதர் அடையை, உத்தமர் காந்தியடிகள் இந்த உலகத்திற்கு வழங்கினார்களே ஒரு பொருளாதாரத் தத்துவத்தின் அடிப்படையை. இந்த நாட்டு மக்கள் வெள்ளைக்காரனை வெறுக்க வேண்டும் என்பதற்கு “நீ அவனை வெறுத்தால் மட்டும் போதாது; நீ என்ன நிர்மானத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்காய்” என்பதைச் சொல், செய்து காட்டு” என்று அறிமுகப் படுத்தினார்களே அந்தத் தாய் ககரைத் தான் அவர்கள் 1953 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் வரை அணிந்த

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1988 ஜனவரி 27]

அவர்கள் மிகச் சிறந்த தேசியவாதியாக விடுதலை இயக்கத் தினுடைய தொண்டராக, இன்னும் சொல்லப்போனால் சோஷலிச காங்கிரஸ்வாதியாக அன்றைக்கு அவர்கள் தன்னுடைய சிந்தனையை மாற்றிக்கொண்டிருந்தார்கள். 1953 ஆம் ஆண்டு பேரறிஞர் அண்ணாவினுடைய கட்சியிலே தன்னை இணைத்துக் கொண்டதற்குப் பிறகு—ஆனால் அதற்கு முன்னாலே 1944 ஆம் ஆண்டிலே இருந்து அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அவரைப் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தார்கள்; புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் பேரறிஞர் அண்ணாவினுடைய பக்கத்திலே போய் உட்கார்ந்து கொண்டே இருந்தார்கள். ஆனால், அந்த 'மடியிலே விழுந்த கனி' என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்களே, அப்படி விழுந்த கனியாக 1953-லேதான் புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் அண்ணாவுக்குக் கிடைத்தார்கள். அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய உறுப்பினராக மாறியதற்குப் பிறகு—அன்றைக்குத் தமிழகத்திலே லட்சோபலட்சம் கைத்தறி நெசவாளர்கள் வறுமையோடு போராடி, அவர்களுக்கு வாழ்வு இல்லாமல், பிழைப்பு இல்லாமல் சாகத் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், செத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற சூழ்நிலையில் தம்முடைய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கைத்தறித் துணியைத் தலையிலே சுமந்து விற்று, இந்த நாட்டிலே எல்லோரும் கைத்தறித் துணியைக் கட்ட வேண்டும்; கட்டுகிற உணர்வைப் பெறவேண்டும்; அதன் மூலம் ஏழை எளிய லட்சோப லட்சம் நெசவாளர்களை காப்பாற்ற வேண்டும் என்கிற அந்த லட்சியத் திற்கு தன்னை இணைத்துக்கொண்ட போது தான், அந்த தாய் கதர் ஆடையை மாற்றி, இந்த நாட்டு மக்களை வாழ வைக்கிற கைத்தறி ஆடையை அணியத் தொடங்கினார்கள். அதற்குப் பிறகு அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்த போது கதர்த் திட்டமும் கைத்தறித் திட்டமும், கதர்த் துணியும், கைத்தறித் துணியும், இரண்டும் இரண்டு கண்களாக இந்த நாட்டு மக்களாலே போற்றப்பட வேண்டும் என்கிற வகையிலே தான், அதற்கென்று தனித்துறையை அமைத்தது, தனி அமைச்சர்களை உருவாக்கி, கோடிக்கணக்கான அளவில் கைத்தறித் துணியினுடைய விற்பனையை, 'கதர்த் துணியினுடைய வளர்ச்சியை தமிழகத்திலே நிறைவேற்றிக் காட்டினார்கள்.

1988 ஜனவரி 27] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

அதற்குப் பிறகு ஏழைகளுக்கு உதவுவது என்பது விளம்பரத் திற்காக அல்ல, அவர்கள் ரத்தத்தோடு பிறந்த ஒன்று. அவர்களைப் பெற்று எடுத்தார்களே அன்னை, தேய்வமாக விளங்கிய சத்திய பாமா அவர்கள் ஊட்டிய ஒன்று. வறுமையில் போராடி, தன்னுடைய ஐந்து வயது குழந்தைகளுக்கு, ஆறு வயது குழந்தைகளுக்கு, இரண்டு நாள் சாப்பாடு போட முடியாமல் அறைக்குள்ளே பூட்டி வைக்கிற கொடுமைக்கு ஒரு தாய் ஆளானதைச் சந்தித்த ஒரு மகன் இந்த நாட்டினுடைய தலைமகனாக விளங்கியவன், கலைத் தாயினுடைய தலைமகனாக விளங்குகிற வாய்ப்பைப் பெறுகிற நேரத்தில், உழைக்கிற பணமெல்லாம்—உழைத்து சம்பாதிக்கிற செல்வம் எல்லாம்—அந்த ஏழைகளுக்குப் போக வேண்டுமென்ற எண்ணத்தினாலே தான், சென்னை மாநிலத்திலே வெள்ளம் வந்தால், குடிசையிலே வாழ முடியாமல்—அடுப்பை பற்ற வைக்க முடியாமல்—தனித்த ஆயிரம் ஆயிரம் குடிசைவாழ் மக்கள் வேறு எங்கேயும் போய் கதவைத் தட்டவில்லை; அன்றைக்கு புரட்சித் தலைவர் வாழ்ந்த 160, லாயிட்ஸ் ரோடு கதவைத்தான் தட்டினார்கள். இன்றைக்கு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைமை நிலையமாகவும், லட்சக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமானம் உள்ள சொத்தாகவும் தன்னுடைய உரிமையாகவும் இருக்கிற அந்தச் சொத்தை நம்முடைய மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அன்னை ஜானகி எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இலவசமாக இந்தக் கடிதத்திற்கு வழங்கியிருக்கிறார்களே, அந்த இடம்தான்—அன்றைக்கு கட்சியினுடைய தலைமை கழகம் இல்லை—பாடுபட்டு பரிதவித்துக் கொண்டிருக்கிற ஏழை எளிய மக்களுக்கு, குடிசை வாழ் மக்களுக்கு நிலையான சாப்பாட்டை போட உணவு தயாரிக்கின்ற இடமாக பயன்பட்டது. அவர்கள் போட்டலம் கட்டி சோறு போடுவதை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். ஆயிரக் கணக்கான மக்களுக்கு சென்னை மாநகரத்திலே சோறு போட வேண்டுமென்றால், அண்டாக்களை வைத்து சமைத்து முறையாக சாம்பார் சாதம் தயிர் சாதம் என்றுதான் போட வேண்டும் என்று அவர்கள் அன்றைக்கே ஆணையிட்டவர்கள். ஆனால் முதலமைச்சராக வருவோம் என்று எண்ணிச் செய்யவில்லை.

[திரு. அர். எம். வீரப்பன்]

[1988 ஜனவரி 27]

அந்த மனதிலே இருந்த உணர்வு தான் 90 லட்சம் குழந்தை களுக்கு சத்துணவு போட வேண்டுமென்றபோது, பொட்டல்மாக கட்டலாமா என்றால், “கூடாது; சமைத்துப் போடுங்கள்” என்று ஆணை பிறப்பித்தார். முடியுமா என்று கேட்ட நேரத்தில் “முடியுமா என்பது அல்ல, ஏழை மக்களுக்கு செய்ய வேண்டு மென்று விரும்பினால் அதை முடித்துக் காட்ட வேண்டும்” என்று சொன்னார்.

அன்றைக்கு அப்படி ஆயிரக்கணக்கான ஏழை மக்களுக்கு அவர் உதவுவதை—தன்னிடத்திலே இருப்பதை எல்லாம் கொடுப்பதை—இன்னும் சொல்லப்போனால், வருவாய்க்குத் தக்க செலவு என்பார்கள். வருவாய்க்குமேலே செலவு என்பார்கள். ஆனால் புரட்சித் தலைவர் வருவதற்கு முன்னாலே செலவு செய்கிறவர். என்ன வரப்போகிறது என்று தெரியாது. வரவு இன்னது வரும் என்று கேட்டுக் கொண்டு அதை முன்னாலேயே செலவு செய்து விடு என்று வழங்குகிறவர். நல்லவர்களுக்கு மாத்திரம் வழங்குகிறவர் அல்ல; ‘பாதகர்களுக்கும் அருள்வாய் நெஞ்சே’ என்று பாரதி பாடினான். அல்ல, ‘பகைவர்களுக்கு அருள்வாய் நெஞ்சே’ என்று பாரதி பாடினான். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பகைவர்களுக்கு மாத்திரம் என்ன, மனிதர்களுக்கே இருந்தால் பாதகர்களுக்கும் அருள்வோம் என்று அருள்கிற உள்ளம் படைத்தவர். அர்ப்படுத்தான் கன்னுடைய வாழ்விலே சம்பாதித்த செல்வம் அனைத்தையும் சொத்துக்கள் அனைத்தையும்—இந்த நாட்டு மக்களுக்காக வழங்குகிற உள்ளத்தோடு பிறந்து விளங்கியவர், வாழ்ந்தவர். அதனால்தான் அத்தகைய மனிதாபிமான திட்டங்களை, உலகம் புகழ்கிற திட்டங்களை அவர் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்த போது சிறிதேவற்ற முடிந்தது.

அப்படிப்பட்ட உள்ளத்தோடு இந்த நாட்டு மக்களிடத்திலே அவர் விளங்கியதினாலேதான் ஆன்மிகப் பெரியவர்கள், அருள் நெறி மிக்கவர்கள். திருமருகு கிருபானந்த வாரியார் போன்ற வர்கள் ‘மொன்மனச் செம்மல்’ என்று அழைத்தார்கள். இந்த நாட்டு மக்கள் ‘புரட்சித் தலைவர்’ என்றார்கள். ‘மக்கள் செல்வம்’ என்றார்கள். இன்றைக்கு விவசாயக் கம்மடைய இந்தியப் போரக் கம்மடைய மரியாதைக்கும் மாண்புக்கும், அன்புக்கும்

1988 ஜனவரி 27] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

உரிய இந்தியப் பிரதமர் அவர்கள் இந்திய குடியரசுத்
(மூற்பகல் 10-30)

தலைவரின் மூலம் அவர்களை 'பாரத ரத்னா' என்று அழைத்
திருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே பிறக்கிற ஒரு குடிமகனுக்கு
என்ன பெருமை சேரவேண்டுமோ, அதற்காக அவர்கள்
பாடுபட வில்லை. பெருமை அவர்களைத் தேடி வந்து
கொண்டிருக்கிறது, இருக்கிற பொழுதும் வந்தது; அவர்கள்
மறைந்துவிட்டார்கள் என்று மற்றவர்கள் என்னிக் கொண்டிருக்
கிறார்களே புரியாமல்—அவர்கள் இன்னும் இறக்கவில்லை—
வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வங்கக் கடற்
கரையில் துயின்றி கொண்டிருக்கிறார்கள். அறிஞர் அண்ணா
அவர்கள் எந்த இதயத்தில் எடுத்து வைத்துக் கொண்டேன்
என்று சொன்னாரோ, அந்த இதயத்தின் பக்கத்திலே உறங்கிக்
கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்,
முழங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். அதனால்தான் அன்பிற்குரிய
நம்முடைய பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி அவர்கள், அவரை ஒரு
அண்ணைக்காகப் பார்த்தார்கள். இந்த நாட்டினுடைய தலைவ
ராகப் பார்த்தார்கள். இந்த நாட்டிலே தலைவர்களுக்கெல்லாம்
மேலாக, இந்தியாவினுடைய குடிமக்களிலே 21-வது சிறப்பைப்
பெறுகிற குடிமகனாக அவர்களைப் பார்த்து, இன்றைக்கு
'பாரத ரத்னா' என்று அழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.
இந்தப் புகழும் பெருமையும், வள்ளுவர் சொன்னாரே 'தோன்றின்
புகழொடு தோன்றுக' என்று, அதற்கு இலக்கணம் படைத்த
புரட்சித் தலைவர் இலக்கியமாக வாழ்ந்து காட்டிய புரட்சித்
தலைவர் இன்றைக்கு நம்மிடையே இல்லை.

24-ம் தேதி காலை பொழுது விடிகிறது, விடிகிறது என்று
எண்ணிக் கொண்டிருந்தால், நம்முடைய இதயங்களிலே
நெருப்பைக் கொட்டுகிற இருள் கனிழந்தது. இன்னும் இருளுக்கு
ஞள்ளே திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறோம். இருள் வந்துவிட்டால்
பலருக்கு கும்மாளம் பிறக்கும். ஆனால் அந்தக் கும்மாளத்தை
பெல்லாம் தாண்டி ஒளி பிறக்கும். புரட்சித் தலைவர் ஒளி
காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். அவரை அன்போடு நேசித்த
இந்திய அரசு, இந்தியாவிலே இருக்கிற இந்தியப் பிரதமர்,
குடியரசுத் தலைவர், இந்த நாட்டை நல்ல நோக்கத்திலே, இந்த
மாநிலத்தை நல்ல லட்சியங்களை நோக்கி, நம்முடைய பேரறிஞர்

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1988 ஜனவரி 27]

அண்ணா அவர்கள் வகுத்துத் தந்த வழியிலே நடத்திக் கொண்டு வந்த இந்த அரசை நடத்துகிற புரட்சித் தலைவர் உருவாக்கிய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை, இன்றைக்கு இந்த நாட்டு மக்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆதரிக்கிறார்கள். புரட்சித் தலைவரோடு இந்த சகாப்தம் முடிந்து விடவில்லை. அவர் அப்படிப்பட்ட ஒரு ஆட்சியை—கட்சியை—உருவாக்க வில்லை. என்னைக்கும் நிலைத்து நிற்கிற ஆட்சி—கட்சி—இந்த நாட்டு மக்களுக்கு உழைக்க வேண்டும், இந்த நாட்டிலே உள்ள ஏழை எளியவர்களுக்கு உழைக்க வேண்டும், பாடுபட வேண்டும் என்று உத்தமர் காந்தி அடிகள் கண்ட கனவை, நம்முடைய பண்டித நேரு அவர்கள் கண்ட கனவை, இங்கே பிறந்து மறைந்த மாபெரும் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் கண்ட கனவை, அதற்கெல்லாம் வடிவம் சமைத்த அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உருவாக்கி கனவு கண்ட அந்த லட்சியங்களை எல்லாம் இன்றைக்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறபொழுது — கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறபொழுது தீர்மானம் நின்று விட்டதைப் போல—அவர்கள் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து துயின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே ஆற்றல் மிக்க அந்தத் தலைவரை, இந்த நாட்டு மக்களால் பாராட்டப் பெற்ற தலைவரை 'நடிகன்' என்று சிலபேர் பார்த்தார்கள். அவர் ஏதோ புதியதாகக் கட்சியைத் தொடங்கினார் என்று வர்ணித்தார்கள். ஏதோ திடீரென்று வந்த புகழாலே, பெருமையாலே முதலமைச்சர் ஆகிவிட்டார் என்று எல்லாம் சொன்னார்கள். அதையெல்லாம் பொய்யாக்கிவிட்டு, புதிய வரலாற்றைப் படைத்து விட்டு—சிலபேர் வரலாற்றிலே இடம் பெறுவார்கள், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் வரலாற்றை உருவாக்குகிற வரலாற்று நாயகனாக இருக்கிறார். சிலபேர், அவர்கள் காலமானதற்குப் பிறகு வரலாற்றிலே வருவார்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் வாழ்கிற பொழுதே வரலாறாக விளங்கியவர்கள்.

அப்படிப்பட்ட ஒரு ஆற்றல் மிக்க தலைவரை இழந்து தவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எங்களுக்கு மேலாக நம்முடைய தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு அன்னை ஜானகி எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் துயரத்தினாலே துடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கோடிக்கணக்கான மக்கள் அமெரிக்க நாட்டிலிருந்தும், பல்வேறு

1988 ஜனவரி 27] -[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

நாடுகளிலிருந்தும், இந்தியாவினுடைய அண்டை மாநிலங்கள் இருந்தும் அவர்களுக்கு எவ்வளவு பெரிய பெருமைகளைச் சோததாராகள எப்பது நமக்குத் தெரியும். இந்தியப் பிரதமர் அவர்கள் நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் மறைவிற்காக இந்தியா முழுவதும் துகக தினம் அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள் என்றால், அது ஏதோ அரசியலுக்காகச் செய்யப்பட்டது என்று யாராவது எண்ணுவார்களானால், அவர்கள் புரட்சித் தலைவரையும் புரிந்து கொள்ளாமல், புரட்சித் தலைவரவர்க ளிடத்தில் பாசமும், நேசமும் காட்டிய இந்த நாட்டினுடைய தலைவர், இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி அவர்களையும் புரிந்து கொள்ளாதவர்கள் என்றுதான் நாங்கள் இன்றைக்கும் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அப்படிப்பட்ட சிறப்புகளை சேர்த்துவிட்டு, நம்மையெல்லாம் வழிநடத்திச் சென்று கொண்டிருந்த அந்தப் புகழ் மிக்க தலைவர், என்றைக்கும் புகழோடு விளங்குகின்ற தலைவர், 'தோன்றின் புகழோடு தோன்றுக' என்கிற அந்த வள்ளுவன் குறளுக்கு இலக்கியம் படைத்த அந்தத் தலைவரை நாம் இசீந்து தவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த அவையின் மூலம் நாட்டு மக்களுக்கு ஒரு இரங்கல் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிற துரதிர்ஷ்டம் இனிமேல் எங்களில் யாருக்கும் வந்துவிடக் கூடாது. எதிரிகளாக இருந்தாலும் கூட, அவர்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட ஒரு கொடுமையான நிகழ்ச்சியை நடத்துவதற்கான சூழ்நிலை வந்துவிடக் கூடாது என்று எங்கள் கண்ணீரை காணிக்கையாக்கி, இங்கேயிருக்கிற நம்முடைய முதல்வர் அவர்களுக்கு உங்கள் மூலம் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் லட்சோபலட்சத் தொண்டர்களின் கண்ணீரைக் காணிக்கையாக்கி, இந்த நாட்டு மக்களோடு எங்களுடைய அஞ்சலியைச் செலுத்தி, தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து அமைகிறேன்.

திருமதி டி. யசோதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் மறைவு குறித்து, உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தை நான் வழி மொழிகிறேன். காங்கிரசினுடைய ஒரு சாதாரணத் தொண்டனாக

[திருமதி டி. யசோதா] [1988 ஜனவரி 27]

தன்னுடைய அரசியல் வாழ்வைத் துவங்கிய தமிழக முதல்வர் அவர்கள், மகப பெரிய ஒரு தேசியவாதியாக வாழ்ந்து மறைந்தார் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மறைந்த தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கு, உண்மையிலேயே, எந்த மாநிலத்தினர் ஒரு முதல்வருக்கும் கிடைக்க முடியாத மிகப் பெரிய மாயாதையும் கௌரவமும் கொடுக்கப்பட்டது என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. இந்தியக் குடியரசில் ஒரு மாநில முதல்வர் இறந்தபோது, இந்தியக் குடியரசின் தலைவரும், இந்தியக் குடியரசின் துணைத் தலைவர் அவர்களும், பாரதத்தினுடைய பாரதமரும் தலைநகரிலேயிருந்து ஒரே நாளிலே தமிழகத் திற்கு வருகை தந்து அஞ்சலி செலுத்திய பெருமை தமிழக முதல்வராக இருந்து மறைந்த முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்குத் தான் சாரும் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இங்கே தீர்மானத்தை முன்மொழிந்த உள் ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப்போல எந்த ஒரு முதல்வரும் மறைந்த நேரத்தில் இந்தியா முழுமைக்கும் ஒரு தேசிய விடுமுறை அனுசரிக்கப்பட்டதில்லை; அந்தப் பெருமையும் இவருக்குக் கிடைத்தது என்பதை நான் கட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். முதல்வராக அண்ணா அவர்கள் இருந்து, அவர்கள் மறைந்த நேரத்தில், அன்றைய உள்துறை அமைச்சராக மத்தியிலே இருந்த மாண்புமிகு ஓ.பி. சுவாமி அவர்கள் வந்தார்கள். ஆனால் சில நாட்கள் கழித்துத்தான் அன்றையப் பாரதமராக இருந்த அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்கள் வருகை தந்து, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய படத்தைத் திறந்து வைத்தார்கள்; அவர்களுடைய சமாதிகுச் சென்று மலர் வளையம் வைத்தார்கள் என்பதைப் பார்த்தோம். ஆனால் நம்முடைய தமிழக முதல்வர் அவர்கள் மறைவுக்கு குறிப்பாக, உள்துறை அமைச்சர் திரு. பூட்டாசிங் அவர்களும், மனித வள மேம்பாட்டுத் துறை அமைச்சர் திரு. நரசிம்ம ராவ் அவர்களும், கனிம வளத் துறை அமைச்சர் திரு. பொட்டேதார் அவர்களும், அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய பொதுச் செயலாளர் திரு. மூப்பனார் அவர்களும், பார்லிமென்டரி போர்டு உறுப்பினர் திருமதி மரகதம் அம்மையார் அவர்களும், இன்னும் பல்வேறு தலைவர்களும் வந்து கடைசி வரையிலும் இருந்து தங்களுடைய இறுதி மரியாதையைச் செலுத்தியதை நான் இங்கே நினைவு கூர்கிறேன்.

1988 ஜனவரி 27] [திருமதி டி. யசோதா]

அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி, பிரதமர் ராஜிவ் காந்தி அவர்கள் தலைமையிலே உடனடியாகக் கூடி, இரங்கல் தீர்மானம் ஒன்றை இயற்றியது. அதுமட்டுமல்ல, தந்தை பெரியார் மறைந்த 24 ஆம் தேதி மறைந்த முதல்வர் அவர்கள், மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள் மறைந்த தினத்தில் தன்னுடைய இறுதிச் சடங்குகள் நடக்கக்கூடிய ஒரு நிலையிலே அவர்கள் மறைந்தார்கள் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

பாரதப் பிரதமர் ராஜிவ் காந்தி அவர்கள், நம்முடைய மறைந்த தமிழக முதல்வரைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றபோது, “நட்புக்கு சிறந்த இலக்கணமாகத் திகழ்ந்த ஒருவரை நாடு இழந்த துக்கத்தில் தவிக்கின்றது. அவர் சிறந்த தேச பக்தர். இந்திய நாட்டின் ஐக்கியத்தைப் புனிதமாகக் கருதி, அதனுடைய மேன்மை, சிறப்பு ஆகியவற்றைப் போற்றிப் பாதுகாப்பதே தனது புனிதக் கடமையாகக் கொண்டிருந்தார். குறுகிய மனப் பான்மையை வெறுத்த அவரை, இந்திய மக்கள் மட்டுமின்றி இலங்கை மக்களும் நினைவில் வைத்து இருப்பார்கள்” என்றார். அவர் பிரச்சினைகளுக்கு வன்முறை மூலம் தீர்வு கண்டுவிட்ட முடியாது என்பதில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை கொண்டவர். அதன்படி நடந்தவர் நியாயமான உரிமைகளை, அப்பாவினைக் கொல்வதன் மூலம் பெற்றுவிட முடியாது, காந்திஜி காட்டிய பாதையின் மூலம்தான் உரிமைகளைப் பெறவேண்டும் என்ற கருத்தை அழுத்தமாக வலியுறுத்தியவர் என்றும் தன்னைப் பொறுத்தவரையில் எம்.ஜி.ஆர். மறைவு மிகப் பெரிய இழப்பாகும் என்பதுடன் அவர் உயிர் துறந்த 36 மணி நேரத்திற்கு முன் கலந்து கொண்ட முன்னாள் பிரதமர் பண்டித நேருவினுடைய சிலை சிறப்பு விமர்சனம் தனது சுதும்பத்தின் 3 தலைமுறையுடன் அவர் கொண்டு இருந்த தொடர்பினை உருக்கமாக கூறியதைக் கூறிப்பிட்டுப் பிரதமர், அவருடைய பணி நிலைக்கு நிற்கும் என்றும் கூறிப்பிட்டுக் கூறியது மறுக்க இயலாத ஒன்று.

அதேபோல் நம்முடைய இந்திய குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் “எவ்வித ஞ்ச்சியாவின் மிக அற்புதமான மனிதர்களில் ஒருவர் இறந்து விட்டார். பொதுமக்களின் வாழ்க்கையுடன் ஒன்றிய

[திருமதி டி. யசோதா] [1988 ஜனவரி 27]

கவர்ச்சி மிக்கத் தலைவர், மக்களுக்காக அவர் சிந்தித்து வாழ்ந்தவர், கலைத் துறையிலும், அரசியல் துறையிலும் மக்களிடம் அவருக்கு அதீத ஈடுபாடு இருந்தது; மக்கள் அவரிடம் மனப்பூர்வமான நம்பிக்கை வைத்து இருந்தார்கள். தமிழ்நாட்டு மக்களுக்காக தன் திறமையையும், நேரத்தையும் பயன்படுத்திக்கொள்வதில் தேசியக் கண்ணோட்டத்தை அவர் இழக்கவில்லை. தேச ஒற்றுமை, தேச வலிமை பற்றி அவர் எப்போதும் கருதி வந்தார். அவர் மறைவு நம்முடைய நாட்டுக்கே இழப்பு என்பதை நான் குறிப்பிடுகிறேன்” என்று தெரிவித்தார். தமிழகத்தின் முதலமைச்சராக அவர் இருந்தபோது தாயக்குலத்தின் மீது அவர்கள் தனியாக மதிப்பும், மரியாதையும் வைத்து இருந்தார்கள் என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. தாய்க்குலத்திற்கு எனத் தனியாக ஒரு பல்கலைக்கழகம் கண்டவர். தாய்மொழியான தமிழுக்கெனத் தஞ்சைத் தரணியில் ஒரு பல்கலைக்கழகத்தினை அமைத்தவர் ‘ராஜராஜன் விருது’, ‘திரு. வி. க. விருது’, ‘பாவேந்தர் பாரதிதாசன் விருது’ என்ற பெயர்களில் தமிழ் வளர்க்கும் சான்றோர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் விருதுகளையும், பணமுடிப்புகளையும் வழங்கியவர். கொடைக்கானலில் பெண்களுக்கு என்று தனியாக ஒரு பல்கலைக்கழகத்தினை “அன்னை தெரசா” அவர்கள் பெயரால் துவக்கியவர். மருத்துவக் கல்வி மேம்பாட்டுக்காக ஒரு தனி பல்கலைக் கழகம் அமைய அரும்பாடுபட்டவர்.

சட்டமன்றத்தில் உள்துறை அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய குற்றச்சாட்டுகளுக்கு பதிலுரைக்கும் கட்டத்தில் 7 மணி நேரம் பதில் உரைத்து வரலாறு படைத்த மிகப் பெரிய சாதனையை ஏற்படுத்தியவர். அதேபோல் அவர் அ.இ.அ.தி.மு.க. கட்சியின் தலைவராக எதிர் அணியில் இருக்கும்போது அவர் பேச முற்பட்டபோது—தொண்டையில் சூண்டு அடி பாய்ந்து அதிகமாக சத்தம் போட்டு பேச முடியாத நிலையில் இருந்தாங்கூட—தொடர்ந்து கிட்டத்தட்ட 2 மணி நேரம் ஒலிபெருக்கி இல்லாமல் அவர் பேசியதை நாம் நினைவு கூறாமல் இருக்க முடியாது. அதிலேயும் அவர் ஒரு சாதனையைப் படைத்தவர். இன்றைக்கு காங்கிரஸ் அல்லாத ஒரு கட்சி. மாநிலத்தில் ஆட்சிக்கு வரும்போது மத்திய-மாநில அரசின்

1988 ஜனவரி 27] [திருமதி டி. யசோதா]

உறவுகள் எப்படி அமைந்து இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய அரசை ஒரு முன் மாதிரியாக சொல்ல முடியும். இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தம் உருவாகிட அவர் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளும், பிரதமருக்கு அவர் தந்த ஒத்துழைப்பும் சரித்திரத்தில் நிலைத்து நிற்கக்கூடிய ஒன்றாகும். நாட்டு நலனையும், நாட்டு மக்களின் நலனையும் நினைத்துச் செயல்பட்ட அந்த அபூர்வமான தலைவரின் மறைவு தமிழ்நாட்டுக்கு மட்டும் அல்ல, இந்தியத் திருநாட்டிற்கே மிகப் பெரிய இழப்பாகும். குறிப்பாக, நம்முடைய பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தத்தை முடித்துவிட்டு இங்கே சென்னையில் கடற்கரை கூட்டத்தில் பேசுகிறபோது, கடைசியாக அவர் சொன்ன வார்த்தைகள்—அந்த சொற்றொடர்கள்—இன்றைக்கும் கூட நம்மை புல்லரிக்கச் செய்யக்கூடியனவாக இருக்கின்றன. நம்முடைய தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த ஒப்பந்தம் ஏற்படுவதற்கு எடுத்துக்கொண்ட கிரமங்கள், அவர் காட்டிய அக்கறை, அவருடைய மனிதாபிமான உணர்வினை பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதை இன்றைக்கூட நாம் நினைக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். தமிழக முதலமைச்சர் மறைந்த எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள், குறிப்பாக மக்கிய மாநில உறவுகள் பற்றி நல்ல ஒரு திட்டமான நம்பிக்கையோடு நெருங்குதார்கள்.

1983 ஆம் ஆண்டு, ஜூலை மாதம் கர்நாடக மாநிலத்தின் முதலமைச்சராக இருக்கின்ற திரு. இராமகிருஷ்ண ஹெக்டே அவர்களுக்கு கடிதம் எழுதுகிறபோது என்ன எழுதினார் என்று சொன்னால் அதில் நாட்டின் ஒற்றுமையும், ஒருமைப்பாடும் எந்த வகையிலும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று என்பதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

அதுபோல, பலவினமான மத்திய அரசு என்பது மாநிலங்களின் நலனைக் காக்க உதவாது என்றார். 1983 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 29 ஆம் தேதி விஜயவாடாவில் நடந்த எதிர்க்கட்சிகள் மாநாட்டில் கலந்துகொண்ட தமிழகத்தின் முதல்வர் அவர்கள், பிரதமர் இந்திரா காந்தியை எதிர்த்துப் பேசவில்லை என்பதற்காக மட்டுமே, இந்திரா காந்தியை விமர்சிப்பது என்ற நிலையை அவர் மேற்கொள்ளத் தயாராகயில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

[திருமதி டி. யசோதா] [1983 ஜனவரி 27]

அது மட்டுமல்ல, இந்தியாவிலுள்ள பெரும்பான்மை மக்களின் ஆதரவு பெற்ற ஒரே தலைவர் இந்திரா காந்திதான். அவர்தான் பிரதமராக இருக்கத் தகுதியுடையவர் என்பதை ஒரு முறை அவர் மிகத் துணிச்சலுடன் கூறியதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மறைந்த தமிழக முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இந்த சட்ட மன்றத்திற்குள்ளே காங்கிரஸ் தலைவர்களுடைய, சுதந்திரப் போராட்டத் தலைவர்களுடைய படங்களையெல்லாம் திறப்பதற்கு வழிகளை வகுத்தார்கள். காங்கிரஸ் தலைவர்களுடைய பெயரால் மாவட்டங்களை உருவாக்கித் தந்தார்கள். தேசிய பாரம்பரியத்திற்கும், திராவிட பாரம்பரியத்திற்கும் இணைப்புப் பரலமாக தமிழக முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் திகழ்ந்தார்கள் என்பதை நம்மால் மறந்துவிட முடியாது. அந்த நல்ல தலைவருக்கு இன்றைக்கு காமராசர் வழியிலே, ராஜாஜி அவர்களுடைய வழியிலே, அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்களுடைய வழியிலே, தியாகத் தலைவர் எல்லை காந்தி அவர்களுடைய வரிசையிலே, மறைந்த தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கு, 'பாரத ரத்னா' பட்டத்தைக் கொடுத்து மத்திய அரசு கௌரவித்திருக்கிறது என்பதை நினைக்கின்றபொழுது, நாம் உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சி பெறக்கூடிய ஒரு நிலையில்தான் அந்தப் பெருமையை எண்ணி மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

அதே நேரத்தில் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் காட்டிய வழியில் ஏழை எளிய மக்களுடைய வறுமையைப் போக்குவதற்கு, அவர்களுடைய வாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு அவர்கள் தீட்டிய திட்டங்கள் எல்லாம் மிக அசாதாரணமானவை என்கின்ற நிலை இருக்கின்றது. அவர் காட்டிய வழியில் நாம் பின்செல்வதோடு மட்டுமல்ல, அவருடைய படமும் தமிழகச் சட்ட மன்றத்தில் திறக்கப்பட வேண்டுமென்பதை இந்த நேரத்திலே கூறி, அவரை மிழந்து தவிக்கின்ற நம்முடைய தமிழக முதல்வராக இருக்கின்ற திருமதி ஜானகி இராமச்சந்திரனைக்கும், அவருடைய சகாக்களுக்கும், தமிழகத்திலே இருக்கின்ற அவருடைய கம்பிமார்களுக்கும், அவரை மிழந்து தவிக்கின்ற தமிழ்ப் பெருங்குடும்பங்களுக்கும், இன்னும் அவருடைய நண்பர்களுக்கும், சகோதரர்களுக்கும், உங்கள் மூலமாக எங்களுடைய இரங்கலையும் தெரிவித்து, அஞ்சலி கூறி, விடை பெறுகின்றேன்.

1988 ஜனவரி 27]

தரு. கி. மன்னாசுரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நமது அவையின் முன்னவா அவர்களும், உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சருமான மாண்புமிகு ஆர்.எம்.என். அவர்கள், காலஞ்சென்ற டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் மறைவிற்கு அஞ்சல், செலுத்துகின்ற முறையில இங்கு முன்மொழிந்த இரங்கல தர்மானத்தை யொட்டி, நான் சார்ந்திருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலும், அதை வழி நடத்திச் செல்லுகின்ற டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் சார்பிலும் சில உணர்வுகளை எடுத்து வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காலஞ்சென்ற டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள்—நான் கடந்த காலத்தைக் கொஞ்சம் எண்ணிப் பார்க்கின்றேன்—எந்த அளவிற்கு இதயபூர்வமாக என்னை நேசித்தார் என்பதையும், அவருடைய குடும்பத்தில் என்னை ஒரு உறுப்பினராகக் கருதி அவர் செயல்பட்டார் என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் எண்ணிப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரசியல் கட்சிகளில் அபிப்பிராய பேதங்கள் ஏற்படுவது இயற்கை. சில சந்தர்ப்பங்களில் அடிப்படையற்ற மன மாச்சரியங்கள்கூட ஏற்படுவது உண்டு. அவைகளைப் போக்கத்தக்க வகையில் போக்கி, நீக்கத்தக்க வகையில் நீக்கி, ஒருங்கிணைத்து அணைத்துச் செல்லுகின்ற பண்பு காலஞ்சென்ற டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்கு இருந்தது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எனது அனுபவமிக்க உண்மையின் அடிப்படையில் எடுத்து வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

தலைசிறந்த உழைப்பாளியாகவும், கடுமையான உழைப்பாளியாகவும் தனது வாழ்க்கையின் இறுதிக் காலம் வரை அவர் வாழ்ந்து காட்டினார் என்பதை நான் இந்த அவைக்கு தெரிவிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இங்கே நமது அவை முன்னவர் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தில் காலஞ்சென்ற புரட்சித் தலைவர் அவர்களைப் பற்றி தெரிவித்த கருத்துக்கள் உருக்கமானவை. அவருக்கும் தெரியும்; கழகத்திலே, அண்ணா தி.மு.க.விலே இருக்கின்ற எனது அருமை உடன் பிறப்புக்களுக்கும் தெரியும். சில சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களோடு நான் வேறுபட்டது உண்டு. மாறு

[திரு. கி. மனோகரன்] [1988 ஜனவரி 27]

பட்ட கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க நான் தயங்கியது இல்லை. அவைகளையெல்லாம் இதயபூர்வமாக ஏற்று அவைகளுக்கு பரிசாரம் காணத்தக்க வகையில் அவர் அனைவரையும் அவைத்துச் சென்றார் என்பதை மீண்டும் ஒரு முறை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். ஒரு சம்பவம் எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது.

ஒரு முறை தொலைபேசியிலே தொடர்பு கொண்டு என்னோடு பேசிய நேரத்தில், அவர் தெரிவித்த கருத்துக்கள் நான் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க வகையில் அமையவில்லை என்பதற்காக நான் வருத்தப்பட்டு கொஞ்சம் கடுமையான வார்த்தைகளைச் சொல்லி விட்டு என் வீட்டைவிட்டு வெளியேறிவிட்டேன். இரவு 11 மணி அல்லது 12 மணியளவில் நான் வீடு திரும்பிய நேரத்தில் எனக் காகக் காத்திருந்த கடிதம் ஒன்றை நான் படித்துப் பார்த்தேன். மனமாச்சரியங்கள் ஏற்படும்போதெல்லாம், அந்தக் கடிதத்தைப் படித்துப் பார்ப்பதன் மூலம் அவைகளைப் போக்கிக்கொள்ள முடியும் என்ற உணர்வோடு, இன்றும் நான் அந்தக் கடிதத்தைப் பத்திரமாக வைத்து இருக்கின்றேன்; பாதுகாக்கின்றேன். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்களது அனுமதியோடு அவர் தீட்டிய அந்தக் கடிதத்தை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். உள்ளத்தை உருக்குகின்ற அந்தக் கடிதம் நிரந்தரமாக எனது நெஞ்சத் திரையில் அகலாமல் இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர் தீட்டிய கடிதம் இதுதான்:

“அன்புச் சகோதரருக்கு,

நலம். நலமே நல்குக. இதயத்தை ரத்த நாளம் சந்தேகப் படுவது கூடாது. ரத்த ஓட்டம் நிலை தடுமாறுவது என்று முடிவு எடுத்தால், இதயத்தின் நிலை என்னவாகும்? உங்கள் இதயமாக நான் இருக்கிறேன் என்றே இன்னமும் நம்புகிறேன். இந்த மூன்று ஆண்டுகள் எனக்கு ஏற்பட்ட வேதனைகள் அனைத்தையும் உங்களைப் போன்ற உள் பிறப்புகளின் உறவுதான் தாங்கச் செய்கிறது. புரிந்து கொள்ள உங்களால் இயலும். தயவுசெய்து எனது வேண்டுகோளை ஏற்றுச் செயலாக்குங்கள். உடல் நலத்தை மிகவும்

1988 ஜனவரி 27] [திரு. கி. மனோகரன்]

கவனத்தோடும், அக்கறையோடும் மருத்துவர் சொல்வது போலவும் பாதுகாருங்கள். உணர்வை மதித்து உணர்ச்சியை உதறித் தள்ளும் உங்களை எத்தகைய சூழ்நிலையும் பாதிக்கச் செய்யும் திறன் படைக்கவில்லை என்று நிச்சயமாக நம்புகிறேன். உடல் நலம், மன நலத்தோடு உங்களை விரைவில் நான் சந்திப்பேன். அனுமதியுங்கள்.

—அண்ணன்,

எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்.”

நிரந்தரமாக இந்தக் கடிதம் எனக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவரை இழந்து வாடுகின்ற நமது இன்னாள் முதல்வர் ஜானகி எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்கும், அவரது உற்றார் உறவினர்களுக்கும், அவரை நம்பியிருக்கின்ற இலட்சோபலட்ச மக்களுக்கும் கழகத்தின் சார்பாக எனது இரங்கலையும், அஞ்சலியையும் செலுத்தி அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. கு. ரமணி: மதிப்புமிக்க அவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்மை விட்டு மறைந்த மாண்புமிகு முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய மறைவு, கட்சி அரசியல் பேதங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு அனைத்து மக்களுடைய உள்ளங்களையும் உலுக்கிய ஒரு நிகழ்ச்சி. அதைப்புற்றி துக்கங்களையே நாம் சித்தரித்துச் சொல்லக்கூடிய சக்திகூட பலருக்கு இருக்க முடியாது. குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே தன் துன்பங்களை அவர் ஏற்றுக்கொண்டவர்.

சென்ற தேர்தல் காலத்தில் கோவையிலே சுமார் ஒன்றரை இலட்சம் மக்கள் கொண்ட ஒரு கூட்டத்தில், ஒன்றரை நாட்களுக்கு மேல் காத்திருந்து, நேரமாகி அவர் வந்த பிறகு, அங்கே அவரோடு நான் உட்கார்ந்திருந்த நேரத்தில் அவர் தன்னுடைய குழந்தைப் பருவத்தினுடைய ஞாபகங்களை எடுத்துச் சொன்னார்.

[திரு. கு. ரமணி]

[1988 ஜனவரி 27]

அவர் அனுப்பித்த துன்பங்களுடைய வளக்கமாக அது இருந்தது. அப்படிப்பட்ட துன்பங்களை எல்லாம் அனுபவித்து, தன்னுடைய சொந்த உழைப்பினால், தன்னுடைய சொந்தத் திறமையினால், தன்னுடைய கூர்மதியினால் உயர்ந்த மனிதர். 'Self-made man' என்று நாம் சொல்கிறோமே, அது சாதாரணமாக எல்லாரைப்பற்றியும் நாம் சொல்லிவிட முடியாது. அப்படிப்பட்ட அவர் தன்னுடைய சொந்த மதி நுட்பத்தாலும், சரியான உழைப்பினாலும் துன்பங்களையெல்லாம் வென்று, அவர் எய்திய உச்சமட்டத்திற்கு வந்தவர். தன்னுடைய பாதையில், தனக்குச் சரி என்று பட்ட முறையில் தமிழக மக்கள் மத்தியில் அவருக்கு இருந்த தனிப்பிடிப்பும், சிறப்பும் அவருடைய உழைப்பால் உருவாக்கப்பட்டவை. அதன்மூலம் ஒரு சக்தி வாய்ந்த கட்சியை அவர் உருவாக்கினார். தமிழக மக்களிலே பெரும்பான்மையான மக்களுடைய ஆதரவை அந்தக் கட்சிக்குத் திரட்டினார். எல்லாவிதமான எதிர்ப்புகளையும் சந்தித்துத்தான் அந்தக் கட்சியை அவர் வலுப்படுத்தினார். 10 ஆண்டுக்காலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசினுடைய முதல்வராக இருந்து, அதில் வந்துள்ள எல்லாவிதமான சிக்கல்களையும், நெருக்கடிகளையும், எதிர்ப்புகளையும் சமாளித்து உறுதியாக நின்று, அரசாட்சியை நடத்தினார். அவருடைய இறுதிக் காலத்திலே மிகப் பெரிய சோதனையாக வந்த பிரச்சினை இலங்கையினுடைய பிரச்சினை யாகும்.

இலங்கைக்கும், இந்தியாவிற்கும், இலங்கை மக்களுக்கும், இந்திய மக்களுக்கும் இடையில், நட்புறவு என்பது மிகவும் அஸ்திவாரமான ஒரு பிரச்சினை. பல பேர்கள் நாம் மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்கிறோம். ஆனால் இந்திய நாட்டினுடைய சுதந்திரத்திற்கும், பாதுகாப்பிற்கும் அஸ்திவாரமான ஒரு பிரச்சினை அது. இலங்கை நாட்டு மக்களுடைய சுதந்திரத்திற்கும் பாதுகாப்பிற்கும் அஸ்திவாரமான அந்தப் பிரச்சினையில் ஒரு சரியான பாதையை—இந்திய நாட்டு மக்களும், இலங்கை மக்களும் சகோதரர்களாக இணைந்து வாழ வேண்டும்; இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் கீழ் மட்டத்திலே தள்ளப்பட்ட மக்களாக இருக்க முடியாது, அவர்களும் அந்த நாட்டினுடைய சகலவிதமான ஜனநாயக உரிமைகளையும்

1988 ஜனவரி 27] [திரு. கு. ரமணி]

சமத்துவமாக அனுபவிக்கின்ற பிரஜைகளாக அந்த நாட்டில் இருக்க வேண்டும்; அந்த முறையில் அவர்களுடைய வாழ்க்கை வலுப்பட வேண்டும்; இலங்கை, இந்தியா, இரண்டு நாடுகளும் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும் என்ற முடிவை எடுத்து அந்த முறையிலே அவர் செயல்பட்டது சரித்திரத்தில் முக்கியமான இடத்தைப் பெறும்.

இன்றைக்கும் அந்தப் பிரச்சினை பிரதானமான பிரச்சினை யாக உள்ளது. அவர் தொழில் செய்து வளர்ந்த சினிமா உலகத்தில் அவருக்கு நிகராக இன்றைக்கும் ஆள் இல்லை என்பது தான் நிலைமை. கலை உலகத்தில், துன்பப்படுகின்ற மக்களின், கோடானுகோடி உழைப்பாளிகளாக இருக்கக்கூடிய ஏழைகளின், சுரண்டப்பட்ட மக்களின், இன்னல்களை கலையின் மூலமாக, சினிமாத் திரையின் மூலமாக உலக மக்களுக்கு எடுத்துக் காட்டு வதற்கு, நாட்டு மக்களுக்கு எடுத்துக் காட்டுவதற்கு போராடினார். அதுதான் சினிமா உலகத்தில் அவருக்கு பிரத்தியேகமான இடத்தை பிடித்துக்கொள்ள சாத்தியப்பாடாக அமைந்தது.

(முற்பகல் 11-00)

அப்படிப்பட்ட மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தார். பாமர மக்களும் அவர்மீது எல்லையற்ற அன்பும், பாசமும் கொள்வதற்கு, அவர்களுடைய சொந்த வாழ்க்கையிலே ஏற்படும்படியான கஷ்டங்களை யெல்லாம்—பொழுதுபோக்குக்காக மட்டும் பயன்படுத்திக் கொண்டு வந்த அந்த சினிமாக்களை—பார்க்கும்போது அவர்களுடைய உள்ளம் தெகிழ்த்தான் செய்யும். அந்த முறையில் அவர்கள், ஏழையெளிய மக்கள் மத்தியிலே செல்வாக்கு பெற்று, புகழ்பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையிலேதான் அவர் நம்மைவிட்டுப் பிரிய வேண்டிய ஒரு துரப்பாக்கியமான நிலைமை, என்றென்றைக்கும் நாம் மறக்க முடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே அவர் நம்மை விட்டு பிரிந்து விட்டார். இறுதிக் கட்டத்திலும், அவர் இன்றைக்கு உயிரோடு இல்லாத காலத்தில், அவருடைய சிறப்புக்காகவும், நாட்டுமக்களுக்கு அற்றிய பல தொண்டுகளுக்காகவும், பணிகளுக்காகவும், அதனால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய புகழ்மக்காகவும்தான் இந்தியாவிலேயே மிக உயர்ந்த பட்டமாக, விருதாக இருக்கக்கூடிய 'பாரத ரத்னா' பட்டத்தை அவருக்கு

[திரு. கு. ரமணி] [1988 ஜனவரி 27]

இந்திய அரசு வழங்கியுள்ளது. இப்படிப்பட்ட மகத்தான, தன்னிகரில்லாத, தனக்கே உரித்தான சொந்த முயற்சியால் வாழ்த்து, புகழ் பெற்று, மறைந்த அன்னாருடைய மரணத்திற்கு நமது அவையிலே முன்மொழியப்பெற்ற தீர்மானத்தோடு மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் தன்னை இணைத்துக் கொண்டு, அவரை இழந்து துக்கமே உருவாக இருக்கும்படியான அவருடைய மனைவியாருக்கும், அவரை இழந்து தவிக்கின்ற அவருடைய குடும்பத்தாருக்கும், இரங்கலைத் தெரிவித்து அவர்களுடைய துக்கத்துடன் நமது துக்கத்தையும் இணைத்துக் கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற, மறைந்த முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய அனுதாபத் தீர்மானத்தின்மீது ஜனதா கட்சியும் தன்னை இணைத்துக் கொள்கிறது. தமிழக முதல்வர், பாரத சக்னா, எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் மறைந்து விட்டார். 21-12-1987 ஆம் தேதியன்று சென்னையில், ஆகிய ஜோதி நேருஜி அவர்களுடைய சிலை திறப்பு விழாவிற்கு தலைமையேற்று உரை நிகழ்த்திய அவர், 24-12-1987 ஆம் தேதியன்று அதிகாலை அளவில் நம்மை விட்டு பிரிந்து விட்டார். 1967-லே துப்பாக்கியால் சுடப்பட்ட போதும், 1984-லே கடுமையாக நோய்வாய்ப்பட்டபோதும் காலனை வென்றார். எந்தவித கெய்தியும் நமக்கு வரும் முன்பே எதிர்பாராமல் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார். 24-12-1987 ஆம் தேதியன்று, மறைந்த தமிழக முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்கு 31-12-1987 ஆம் தேதியன்றே இந்தச் சட்டமன்றம் கூடி இந்த அனுதாப தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்து. 1988 புதிய ஆண்டு பிறந்துவிட்ட காரணத்தால், ஆளுநர் உரைதான் முன்பாக வர வேண்டுமென்ற சட்ட பிரச்சினைகளெல்லாம் இங்கே எழுப்பப்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவரால் அமைச்சர் ஆக்கப் பட்டவர்களும் பகிழ்ந்தார்கள். அவரால் அமைச்சர் பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்களும் புகழ்ந்தார்கள். அப்படி ஒரு தனி சக்தி அவருக்கு இருந்தது. அதை நாம் பாசாட்டத்தான் வேண்டும்.

1983 ஜனவரி 27] [திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் வாழ்ந்த காலம் முழுவதும் வெற்றி வீரராக வாழ்ந்து மறைந்து இருக்கிறார். சிறு வயதில் மிகுந்த கஷ்டங்களுக்கு ஆளானார். காங்கிரஸ்காரராக வாழ்ந்த அவர் பல்லாண்டுக் காலம் கதர் ஆணிந்து வந்திருக்கிறார். 1938-லே 'சதி லீலாவதி' திரைப்படம் மூலமாக அறிமுகமான அவர், 1978-லே 'மதுரையை மீட்ட சந்திர பாண்டியன்' வரை 40 ஆண்டுக்காலம் கலை உலகிலே பணிபுரிந்து இருக்கிறார். 25 ஆண்டுக்காலம் கலை உலகிலே கொடிகட்டிப் பறந்து இருக்கிறார். அவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய உறுப்பினராக இருந்தபோதுகூட, பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களை, "நான் ஏன் தலைவராக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறேன்" என்று அறிக்கை விட்டவர்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து அவர் நீக்கப்பட்ட பிறகு, திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் 1972 அக்டோபர் திங்களில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைத் தொடங்கி ஐந்தாண்டுகள் நிறைவேறுவதற்கு முன்னதாகவே அதாவது, 1977 ஜூன் திங்களில் தானே முதல்வராகப் பொறுப்பேற்று தன்கட்சியை ஆட்சியில் அமர்த்தினார்கள். நல்ல பல சேவைகளையும், நல்ல பல சாதனைகளையும் ஏழை எளிய மக்களுக்காகச் செய்திருக்கிறார் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களிடத்திலிருந்த மரியாதை, அன்பு காரணமாக பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களின் பெயரால் பல்கலைக் கழகமும், பெருந்தலைவர் காமராஜர் பெயரால் மாவட்டம் ஒன்றையும் அமைத்திருக்கிறார்கள். பல்வேறு குற்றச்சாட்டுக்கள் அவருடைய ஆட்சியின்மீதும், அவர் மீதும் சொல்லப்பட்ட போதெல்லாம், அவருக்கு இருந்த தனி செல்வாக்கின் காரணமாக அவை மக்கள் மன்றத்தில் எடுபடாமல் போய்விட்டது என்பதையும் நாம் ஒப்புக் கொண்டுதான் ஆக வேண்டும்.

ஆனால் 1980 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் அவரது கட்சிக்குத் தோல்வி ஏற்பட்டபோதும் கூட மனம் தளராமல், அடுத்து வந்த தேர்தலில் தனது தலைமையில் அணி அமைத்து வெற்றி வாகை குடினார்.

[திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்] [1988 ஜனவரி 27]

அவரைச் சந்திக்க மாடியில் உள்ள அவரது அறைக்குச் செல்லும்போதெல்லாம் ஆளும் கட்சி சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் பலர் கர்த்திருந்தாலும் எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் என்ற காரணத்தால் முதலில் என்னை அழைத்து “உங்களுடைய பிரச்சினை” என்ன என்று கேட்டு திர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரிடமும் அவர் அன்போடு நடந்து கொண்டிருக்கிறார்.

விருதுநகர் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு திட்டங்கள் தொடங்கப்படாமல் இருக்கின்றன, பல்வேறு திட்டங்கள் முடிவற்றும் திறப்பு விழாக்கள் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன, என்று அவர்களிடத்தில் நேரடியாகச் சொன்ன போது, “என்ன காரணம்” என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். “நான் ஆளும் கட்சி உறுப்பினன் அல்ல. எதிர்க்கட்சி—ஜனதா கட்சி சட்ட மன்ற உறுப்பினர். அதனால் பாகுபாடு பார்க்கப் படுகிறது” என்று அவரிடத்தில் சொன்னேன். அப்போது அவர் “நான் வந்து அவைகளுக்கான திறப்பு விழாக்களைச் செய்து வைக்கிறேன்” என்று சொன்னார்கள். அவ்வாறே 30—12—1986 அன்று விருதுநகரில் 200-க்கும் மேற்பட்ட திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டு அவற்றையெல்லாம் செயல்படுத்தினார்கள். அதையெல்லாம் நான் பாராட்ட வேண்டியிருக்கிறது.

இந்தத் துயரமான நேரத்தில் அவரை இழந்து துயருற்று இருக்கும் அவருடைய அன்புத் துணைவியார் தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கும், அவரது குடும்பத்தினருக்கும், அவரது கட்சி யினருக்கும் ஜனதா கட்சியின் சார்பிலும், எனது சார்பிலும் ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்து என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் மறைந்த தமிழக முதல்வர் அவர்களின் மறைவு குறித்து கொண்டு வந்திருக்கும் இரங்கல் தீர்மானத்தை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் வழிமொழிந்து, ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[1988 ஜனவரி 27] [திரு. வெ. உத்திராபதி]

மறைந்த முதலவா அவர்கள் கண்டியில் பிறந்து, தஞ்சை மாவட்டத்தில், குமபக்கம் நகரத்தில் பால பருவத்திலேயே பட்டினாக கொடுமைக்கு ஆட்பட்டு பெருநதுன்பங்களையெல்லாம் அடைந்து, பின்னர் மதுரையில் நாடக உலகத்தில் காலடி எடுத்து வைத்து, இறுதியாகத் தமிழகத் திரை உலகிலும், கலை உலகத்திலும் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்துக் கொண்டு, தமிழ் மக்களுக்கு திரை உலகத்தின் மூலமாகவும், கலை உலகத்தின் மூலமாகவும் எந்த அளவுக்கு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு ஏற்படுத்தினார்கள். அதன் மூலம் எந்த அளவுக்கு மக்கள் மனதில் இடம் பெற முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு இடத்தையும் பெற்று, தமிழகத்தில் 1972 ஆம் ஆண்டு தனது கட்சியைத் தொடங்கி, 1977 ஆம் ஆண்டு தமிழ் மக்களின் பேராதரவோடு முதன் முறையாக ஆட்சிப் பொறுப்பையும் ஏற்று, முதலமைச்சர் பொறுப்பையும் ஏற்றுச் செயல்பட்டார்கள். 1980 ஆம் ஆண்டு ஆட்சி கலைக்கப்பட்டாலும் கவலைப்படாமல், தலை நிமிர்ந்து அடுத்த தேர்தலில் தமிழக மக்களுடைய பேராதரவைப் பெற்று முதலமைச்சரானார்கள். மூன்றாவது முறையாக, 1984 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் அவர் அமெரிக்காவில் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தாலும் கோடிக் கணக்கான தமிழக மக்கள் தங்களுடைய தலைவரை இழந்துவிட மாட்டோம்—நம்முடைய தலைவரை மீண்டும் சந்திக்க வேண்டும் என்றும், மீண்டும் அவரை ஆட்சிக் கட்டிலில் அமர்த்தியாக வேண்டும்—அவர் மீண்டும் முதலமைச்சராக வருவாரா, வா மாட்டாரா என்ற பெரிய குழப்பம் தமிழகத்தில் உருவாகிய நேரத்தில்—மீண்டும் தமிழ் மக்களுடைய பேராதரவையும் நல்லாசியையும் பெற்று, தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் பொறுப்பை மீண்டும் ஏற்றார். குறிப்பாக, முதலமைச்சர் அவர்கள் 1977 ஆம் ஆண்டு தமிழக முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்று இந்த அவையில் முதல் பேச்சை பேசுகின்றபோது, “நான் ஒரு கட்சிக்குச் சொந்தக்காரனாக இருந்தாலும், இன்றைக்குத் தமிழக மக்களுடைய தலைவனாகப் பொறுப்பேற்றிருக்கிறேன். தமிழ் மக்களுக்குத் தலைவனாகப் பொறுப்பேற்றாலும் நான் ஒரு தேசியவாதியாக இருந்து வந்திருக்கிறேன். இனிமேலும் தேசிய ஒற்றுமைக்காக இந்தச் சபையிலிருந்து பாடுபடுவேன்” என்று சொன்னார்கள். இந்திய ஒற்றுமைக்காக, இந்திய ஒருமைப்

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1988 ஜனவரி 27]

பாட்டுக்காக தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்த ஒரு முதலமைச்சர் என்று சொன்னால், அது தமிழக முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களைத்தான் சாரும்.

(முற்பகல் 11-10)

அதைப்போலவே, இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தில் எத்தனையோ பிரச்சினைகள் உருவாகியபோதும், அதனால் தமிழகத்திலே நெருக்கடி வாக்கூடிய காலங்களிலும், நிதானத்தோடு சிந்தித்து, இலங்கை-இந்தியா ஒப்பந்தம் உருவாவதற்கும், அதை அமுல்படுத்துவதற்கும் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்துக்கொண்டவர் தமது மறைந்த மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் என்பதை நாம் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

அதேபோல, இலங்கையில் பாதிக்கப்பட்ட இலட்சக்கணக்கான தமிழ் மக்கள் அகதிகளாகத் தமிழகத்திற்கு ஒடோடி வந்த போதெல்லாம் மறைந்த முதலமைச்சர் அவர்கள், அவர்களை அரவணைத்து, அவர்களுக்கு இருக்க இடம் கொடுத்து, உணவு அளித்து, அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்குப் பால் கொடுத்து, எல்லா உதவிகளையும் அளித்து, தமிழகத்திலே உள்ள தமிழர்களோடு தங்க வைத்த ஒரு மாபெரும் முதலமைச்சர்தான் தம்முடைய மறைந்த முதலமைச்சர் அவர்கள். அந்த அடிப்படையிலே தேச ஒற்றுமைக்காக, இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தை உருவாக்குவதிலும், அமுல் படுத்துவதிலும் மறைந்த முதலமைச்சரின் பங்கு குறைவான பங்கு என்று சொல்ல முடியாது, ஒரு சிறப்பான பங்கு ஆகும்.

இன்றைக்கு இலங்கையில் வாழக்கூடிய தமிழர்களுக்கு பாதுகாப்பு கிடைத்திருக்கிறது என்று சொன்னால், அதற்கு முழுப் பங்கு வகித்தவர் மறைந்த முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள். அது மட்டுமல்ல. அவர் சினிமாத் துறையில் எப்படி எப்படியெல்லாம் நடிப்பின் மூலமாக மக்களுக்குச் சேவை செய்ய முடியும் என்று கனவு கண்டாரோ அந்தக் கனவுகளை நனவாக்கும் முறையில், ஆட்சிக் கட்டிலிலே ஆமர்ந்த பிறகு பாடு பட்டார் கிராமப்புற ஏழையெளிய மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம்

1988 ஜனவரி 27] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

உயருவதற்கும், அவர்களுடைய குழந்தைகள் வளர்ச்சி பெறுவதற்கும் பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்டி, நிறைவேற்றியிருக்கிறார் என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது.

ஒரு நேரத்தில் இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே பேசுகின்றபோது, எதிர்க்கட்சி சட்ட மன்ற உறுப்பினர் என்ற அடிப்படையில் என்னுடைய தொகுதி புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்று நான் சொன்னபோது, “என்ன புறக்கணித்து விட்டார்கள்” என்று கேட்டார். “என்னுடைய தொகுதியான முத்துப்பேட்டை சிறுபான்மையினரான முஸ்லீம் மக்கள் வாழ்கிற தொகுதி. அவர்களுக்குக் குடிக்க தண்ணீர் இல்லை” என்று சொன்னேன் மேலும், “பிற்பட்ட மக்களுக்கு வளர்ச்சி கிடையாது” என்று சொன்னேன். அந்த வருடம் முடிவதற்குள், முத்துப்பேட்டை பகுதிக்கு பட்டுக்கோட்டை, இராஜாமடத்திலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வந்து, முதலமைச்சர் அவர்களே நேரில் வந்து தலைமை தாங்கி, அந்தப் பகுதி மக்களுக்குத் தண்ணீர் வழங்கிய பெருமையை இந்த நேரத்திலே சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. அந்த விழாவில், “இங்கே மட்டும் செய்தால் போதாது, இன்னும் பல கிராமப்புற மக்களுக்குக் குடி தண்ணீர் இல்லை” என்று சொன்னபோது, “அவர்களுக்கும் கிடைக்கும்” என்று சொன்னார்கள். அடுத்த சட்ட மன்றக் கூட்டத்தின்போது 13 கோடி ரூபாய் செலவில் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டது. அவர் மறைவதற்குச் சில மாதங்களுக்கு முன்னால் வேதாசன்யம் பகுதி மக்களுக்கு 15 கோடி ரூபாய் செலவில் கூட்டுக் குடிநீர் திட்டத்தில் தண்ணீர் வழங்க கல்நாட்டு விழா செய்தார்கள். இன்றைக்கு அந்த வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

இதையெல்லாம் நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், அரசியல் வேறுபாடு இருந்தாலும், மாச்சரியங்கள் இருந்தாலும், செய்யக் கூடிய காரியங்களில் பாகுபாடு இல்லாமல், ஆளும் கட்சித் தொகுதி, எதிர்க்கட்சித் தொகுதி என்று பாராமல், தமிழ் மக்களுக்காக நாம் வாழ்கிறோம், தமிழுக்காக வாழ்கிறோம் என்ற உணர்வோடு வாழ்ந்துகாட்டிய ஒரு மாபெரும் தலைவர் நமது தமிழகத்தின் மறைந்த முதலமைச்சர் என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்காகத்தான்.

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1988 ஜனவரி 27]

தமிழகத்தின் முதலமைச்சராக இருந்து பத்தாண்டுக் காலம் பணிபுரிந்திருக்கிறார்கள். அதனாலே தமிழ் மக்கள் டிசம்பர் 24 ஆம் தேதி விடிந்தவுடன், இது தமிழகமா அல்லது தமிழகத்தை விட்டுவோ என்று எங்கோ போய்விட்டோமா என்று இருண்ட சூழ்நிலையில் தத்தளிக்கக் கூடிய அளவிற்கு சூழ்நிலை இருந்தது. காட்சி பாகுபாடு இல்லாமல், தமிழகத்திலுள்ள தாய்மார்கள், தமிழகத்திலுள்ள உழைப்பாளி மக்கள் அனைவரும் தங்கள் தலைவனை இழந்துவிட்டோம், தங்கள் குடும்பத்தில் ஒருவரை இழந்து விட்டோம் என்று கண்ணீரும் கம்பலையுமாக 25 ஆம் தேதி வரையில், தமிழ் மக்கள் அனைவரும் தடுமாறிய காட்சியைப் பார்த்தோம். இந்த இரங்கல் தீர்மானத்தை நாம் இங்கே நிறைவேற்றுகிற இந்த நேரத்திலே, ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எதிர்காலத்திலே நல்ல ஜனநாயகத்தை நிலை நிறுத்துவதற்காக அவர்கள் பாடுபட்டார்கள். உயர்ந்த இலட்சியத்திற்காக, நல்ல நோக்கத்திற்காக அவர்கள் பாடுபட்டு பணியாற்றி, முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்று தன்னுடைய இறுதிக் காலம் வரை அவற்றிற்காகப் பாடுபட்டு வந்தார்கள். அவர் விட்டுச் சென்ற சில பணிகள் தொய்ந்திருக்கின்றன இன்றைக்கு தமிழகத்தில் 33 பஞ்சாயதங்கள் முடியிருக்கின்றன. மத்திய சர்க்காரை வலியுறுத்தி அவற்றைத் திறக்க அவர்கள் முயற்சித்தார்கள், காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து, தஞ்சை மாவட்ட மக்களை வாழ வைக்க வேண்டுமென்று நினைத்தார்கள். இன்னும் பல்வேறு காரியங்கள், அவர் இருந்திருந்தால் விரைவில் முடிந்திருக்கும். ஆகவே வந்திருக்கக்கூடிய புதிய அரசு தொய்ந்து போயிருக்கக் கூடிய வேலைகளை உடனடியாக முடிக்க சபதம் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் மறைவினால் துயருற்றிருக்கக்கூடிய நிலையில் இன்றைக்கு முதல்வர் பொறுப்பேற்றுள்ள அவருடைய துணைவியார் அவர்களுக்கும், உறவினர்களுக்கும் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் அனுதாபத்தை தெரிவித்து, மறைந்த முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய மறைவுக்கு தலை வணங்கி அஞ்சலி செலுத்தி, அமைகிறேன்.

திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, சபையினுடைய முன்னவர் அவர்கள், நம்முடைய மத்தியில் சென்ற சட்ட மன்றக் கூட்டத் தொடரில் அமர்ந்திருந்த மாண்புமிகு முதல்வர் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள்

1988 ஜனவரி 27; [திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்]

மறைவு குறித்து பிரேரேபித்திருக்கக்கூடிய இரங்கல் தீர்மானத்தை ஒட்டி இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக்கினுடைய சார்பாக நானும் என்னுடைய உணர்வுகளை ஒன்றித்துக்கொள்கிறேன். தீர்மானம், மிகத் தெளிவாக அவருடைய வாழ்க்கையையே மிகச் சுருக்கமாகச் சொல்லிக் கூட்டக்கூடிய முறையில் அமைந்திருக்கிறது.

நபிகள் நாயகம் அவர்கள் யாராவது இறந்து விட்டார்கள் என்றால், அவர்களிடத்தில் இருந்த நல்ல பண்புகளைச் சொல்லிக் காட்டுங்கள் என்று அருளுரை பகர்ந்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல நான் முன் வருகிறேன். மாண்புமிகு எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் மிகுந்த மனிதாபிமானம் உடையவர்களாக விளங்கினார்கள் என்று பல பேரும் சொல்லிக் காட்டினார்கள். அதை, அவரிடத்திலிருந்து பண்புகளில் எல்லாம் தலைசிறந்த பண்பாக நானும் கருதுகிறேன். அதிலும், அவர் சிலரிடத்தில் செலுத்திய அன்பு அளப்பரியது. அது பிரதிபலனை எதிர்பாராதது என்பதையும் நான் நன்றாக அறிவேன். என்மீதும் அவர் பேரன்பு செலுத்தியிருக்கிறார். அதற்குக் காரணம், நான் அவரிடம் வேறுவிதமான ஈடுபாடு கொண்டவன் என்பதல்ல. உண்மையைச் சொல்லப்போனால், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் என்னை நேசித்தார்கள் என்பதற்காக அவர் என்னை நேசித்தார்கள். அண்ணா அவர்கள் மதிப்பை நான் பெற்றேன் என்பதற்காக என்மீது அவர்கள் மதிப்பு செலுத்தினார்கள் என்பது பொருத்தமுடையதாக இருக்கும்.

எங்களுடைய பெருந்தலைவர் கண்ணியத்திற்குரிய காயிதே மில்லத் அவர்கள் மீது அவர் அளப்பரிய மரியாதை வைத்திருந்தார். ஏனெனில், ஒரு தனிப் பெருமை அவருக்குக் கிடைத்திருந்தது. என்னுடைய பெருந்தலைவர் அவர்கள், தான் போட்டியிட்ட தொகுதியிலே வாக்காளர்களிடத்தில் வாக்கு கேட்காதவர். அனால் கூட்டணியினுடைய தலைவர் என்ற முறையில் பல நூற்றுக் கணக்கான தொகுதிகளுக்குச் சென்று, கூட்டணி வேட்பாளர்களுக்காக வாக்கு, கேட்டவர். அனால், அவர்களுடைய விலை மதிப்பில்லாத வாக்கை யாருக்கு அளித்தார் என்றால், எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் போட்டியிட்ட தொகுதியிலே அவர்

[திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமீத்] [1988 ஜனவரி 27]

வாக்காளராக இருந்த காரணத்தால், அதிகாலை தொழுதுவிட்டு அவர்களுக்கு, வாக்களிப்பதைத் தம்முடைய முதல் கடமையாகக் கொண்டிருந்தார் என்பதை எம். ஜி. ஆர். அவர்களே பெருமையாகக் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-20)

அவர் ஒரு விபத்துக்கு ஆளாகி பேச முடியாத நிலையில் இருந்தபோது, தலைவர் கூயிதே மல்லத் அவர்கள் மஞ்சேரி தொகுதியில் போட்டியிட்டிருந்தார்கள். அப்போதுதான் நாவசைத்து சில சொற்களாவது சொல்ல முடியும் என்று நிலையில், மருத்துவ மனையில் படுக்கையில் இருந்த எம். ஜி. ஆர். அவர்களைப் பார்க்கச் சென்றபோது, அவர் உடல்நிலைப் பற்றி நான் விசாரித்தபோது, மெத்த சிரமத்தோடு அவர் என்னிடம் கேட்ட கேள்வி, 'மஞ்சேரி தொகுதி எப்படி இருக்கிறது' என்றுதான் கேட்டார். அவ்வளவு அளப்பரிய அன்பு செலுத்தி வந்திருக்கிறார்.

பல பேர்கள் சொல்வார்கள், சிரிமாத் துறையிலே நல்ல வராக்ஷை நடித்து, நாட்டு மக்களில் பெரும்பாலோர் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தவர் என்று சொல்வார்கள். அது என்னைப் பொறுத்த வரையில் பொருந்தாது. ஏனென்றால், உண்மையைச் சொன்னால், அவர் நடித்த ஒரு பாடத்தைக்கூட நான் இன்றளவுக்கும் முழுமையாகப் பார்த்ததில்லை. அதை மீறிய பல நல்ல பண்புகள்தான், என்னைப் போன்றோர்களை அவரிடத்திலே இணைத்தன. அதற்கு அவர்களுடைய மனிதாபிமான உணர்வுதான் காரணம் என்று சொல்கிறோம். 10 ஆண்டிக் காலம் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, ஒவ்வொரு ஆண்டும் அவர் மேற்கொண்ட காரியங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபோது, விமர்சனம் கப்பட்டன. ஆனால் அமல்படுத்தப்பட்டபோது, அவை பாராட்டப்பட்டன என்பதைத்தான் நாம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் கண்டோம். இந்தப் பண்பு முதலமைச்சராக அவர் ஏற்றம் பெற்ற பிறகு அவரிடத்திலே ஏற்பட்டது என்று சொல்ல முடியாது. அந்த வாய்ப்பெல்லாம் நடைப்பதற்கு முன்னரேயே ரிக்ஷா இழுக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு மழைக் கோட்டு அளித்தது போன்ற சம்பவங்கள், எங்கே புயல் அடித்தாலும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு, பரிவுணர்ச்சியைக் காட்டக்கூடிய அந்த பேரன்பு, பெருந்தன்மை இவை எல்லாம் அவர்களிடத்திலே

1988 ஜனவரி 27] [திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்]

இருந்தன. கொடைத்தன்மை இருந்தது. பல பேர்கள் தமிழகத் திலே கொடுத்திருக்கின்றார்கள். ஆனால், அவர் கொடுத்த அளவிற்கு யார் கொடுத்திருப்பார்கள் என்று கணக்கிட்டுப் பார்க்க முடியாது. கொடுத்திருந்தாலும் கூட, இவர் போன்று தக்க காரணங்களுக்கு எத்தனை பேர்கள் கொடுத்திருப்பார்கள் என்று நினைத்துப் பார்க்க முடியாது.

பாட்டா கம்பெனியினுடைய அதிபர், இந்தியாவை வந்து சுற்றி பார்த்தபோது, நாடு சுதந்திரம் பெற்ற நாளில், சுற்றிப் பார்த்து விட்டு அவர் நாடு திரும்பும்போது, ஒரு நிருபர் அவர்களிடத் திலே கேள்வி ஒன்றைக் கேட்டபோது, '40 கோடி வெறுங்கால்கள் இந்தியாவிலே இருக்கின்றன' என்றாராம். அது வியாபார நோக்கு. 40 கோடி மக்கள் காலணி வாங்கி அணிவதற்குத் தகுதி பெற்றவர்கள் இந்தியாவில் இருக்கின்றனர் என்று கணக்கிட்டார். ஆனால் அதே பாதங்கள் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் கண்ணிலே பட்டன. காலணி அணியாமல் பட்டப்புகலில், வெட்ட வெளியில், சூடு மணலில் பிஞ்சு கால்களெல்லாம் வருத்தி, முள்ளால் தைக்கப் பட்டு இருந்த நிலையை நினைத்து, அவர்களுக்குக் காலணி வழங்க வேண்டுமென்ற ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்த அந்தப் பெருந்தன்மையை இன்றும் நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். நான் அதை அன்றே பாராட்டிச் சொன்னேன். ஏனென்றால், அத்தற்கும் பெருமானாருடைய வாழ்க்கையிலே வழிமுறை இருக்கிறது. 'காலணி அணியாதவர்கள் சாத்தியத்தை நிர்ப்பாதிகள்' என்று நபிகள் நாயகம் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏனென்று அவரிடம் கேட்டபோது, அவர் ஒரு காரணத்தைச் சொன்னார். காலணி அணியாமல் நடந்தால் மனிதனுக்கு நினைவாற்றல் குறைந்து விடும் என்று பெருமானார் அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்றைய விஞ்ஞானமும் அதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

ஆனால், இன்று லட்சோபலட்சம் மக்களுக்கு படிப்பதற்கு வாய்ப்பளித்து, படிக்கும் நோத்திலே உணவளித்து, படிக்க வரும் போது சீருடை அணிந்து அவர்கள் வசவேண்டுமென்று அவர் களுக்கு வசதியை உபகாணங்களை அளித்து, படிப்பதற்குப் புத்தகங்களை இலவசமாக அளித்து, வரக்கூடியவர்கள் சீராக வாழ்வதற்கு காலணிகள் அளித்து, அந்தத் தொடர் இன்னும் தொடர வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டுக் கொண்டிருந்த நாளில்,

[திரு. ஜி. கா. அ. அப்துல் சமத்] [1988 ஜனவரி 27]

அவர்களுடைய வாழ்க்கை முடிந்துவிட்டது. உண்மையாகச் சொல்லப்போனால், அவர் பக்கத்திலே என்னை வைக்க அவர் விரும்பி இருந்தார்கள். அது அவருக்குத் தெரியும்; இருக்க நானும் விரும்பி இருந்தேன். அதுவும் அவருக்கும் தெரியும். இடையிலே பல நிகழ்ச்சிகள் அதைத் தடுத்து விட்டாலும் கூட, எதிர் வரிசையிலே இருந்தாலும்கூட, இன்றும் என்னை அன்புடன் நேடித்த வராக நான் எடுத்துரைத்த குறைபாடுகளை நிவர்த்திப்பதிலே அக்கறை காட்டியவராக அவர் இருந்திருக்கிறார்.

இதே அவையிலே நடந்த இன்னொரு நிகழ்ச்சியை என்னாலே மறக்கவே முடியாது. ஒரு சட்ட முன்வடிவு இங்கே வைக்கப்பட்டபோது. ஆங்கில சொற்றொடர்களினுடைய ஒரு மொழிபெயர்ப்பாக அதை நான் எதிர்க்கிறேன் என்று சொன்ன போது 'with all the force at my command I oppose it' என்று ஆங்கிலத்திலே, பாராளுமன்ற மசூலிலே சொல்வதுபோல, நான் தனி ஒருவனாக எழுந்து நின்று என்னிடத்தில் இருக்கக் கூடிய அக்தனை வலிமையையும் காட்டி எதிர்க்கிறேன் என்று சொன்னபோது, சில உறுப்பினர்கள் சிரித்துவிட்டார்கள். நானும் மனிதன்தான். உடனே கோபப்பட்டு நான் அவர்களைப் பார்த்து 'சிரிக்காதீர்கள், சிரிக்க வைக்கப்படுவீர்கள்' என்று சொன்னபோது, அந்தப் பெரும் தலைவர் அவர்கள் தன்னுடைய கையை எடுத்து என்னைக் கும்பிட்டு பிறகு தன்னுடைய தோழர்கள் பக்கம் திரும்பி அதே கையால் கும்பிட்டு அவர்களை அமர செய்த பிறகு எனக்கு பேச்சே வரவில்லை. அவர்கள் நினைத்திருந்தால், அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் கூட பேச விடாமல், எதிர் வரிசையிலிருந்த என்னுடைய அன்பர்கள் என்னை உட்கார வைக்க முடியும். ஆனால் எவ்வளவு பண்புள்ளத்தோடு, என்னுடைய விமர்சனத்தை ஏற்றுக் கொண்டவராக அன்று கெக்களித்து சிரித்த அன்பர்களுக்கு அறிவுட்டியவராக அவர் இருந்தார் என்று நான் சொல்லும் அதேவேளையில், இந்தச் சட்டமன்றத்தில் அந்தப் பண்பு இன்னும் மீடிக்க வேண்டுமென்று நான் வசைப்பட்டது உண்டு. எத்தனையோ நிகழ்ச்சிகளை எண்ணிப் பார்க்கப் பார்க்க இனிப்பாக இருக்கிறது. அவை எல்லாம் கனவுகளாக மறைந்து விட்டன.

1988 ஜனவரி 27] [திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்]

எத்தனையோ பேர் தேர்தல் பிரச்சாரம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் வந்து சென்றாலேயே வெற்றி என்பது உறுதியாக்கப் பட்ட வரலாற்றை அவர் ஒருவர்தான் உருவாக்கியிருந்தார். நான் நம்முடைய நாட்டிலே வாழ்ந்த பெரும் தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா போன்றவர்களை எல்லாம் மறக்கவில்லை. ஆனால் அண்ணா அவர்கள் ஒரு மணி நேரம் சொற்பொழிவு ஆற்றிய பிறகு, அவருக்கு இருந்த அடுக்கு அடுக்கான ஆதாரங்களைக் கண்டு, வலிமையைக் கண்டு அறிவால் மக்கள் மனம் மாறினார்கள். ஆனால் என்ன காரணமோ, எம்.ஜி. ஆரைக் கண்ட உடனே பல வாக்காளர்கள் மனம் மாற்றினார்கள் என்பதை நான் ஒவ்வொரு தேர்தலிலும் கண்டேன். எனக்கே அதில் படிப்பினை உண்டு. எனக்கு ஆதாரமாக ஒரு கூட்டத்திலே பேச ஒத்துக்கொண்டு வந்தார். ஆனால் அங்கிருந்த தோழர்கள் உற்சாக மிகுதியினாலே இன்னொரு கூட்டத்திற்கும் 30 மைல் தள்ளி ஏற்பாடு செய்து விட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் தயாரித்திருந்த நிகழ்ச்சி நிரல்படி இரண்டு கூட்டங்களிலே பேச முடியாது. ஆக, என்னைப் பொறுத்தவரையில் அவர் ஒரு கூட்டத்தில் பேசினால் போதும் என்று நான் நினைத்திருந்தேன். எந்தக் கூட்டத்தில் பேச வேண்டுமென்று அவர் கேட்டார். நான் சொன்னேன். அதன்படி அவர் வந்து இன்னொரு கூட்டத்திற்குச் செல்லாமல் பேசிவிட்டு சென்றுவிட்டார். நான் அந்தப் பாராளுமன்ற தேர்தலிலே வெற்றி வாய்ப்பைப் பெற வில்லை.

ஆனால், அடுத்த முறை நான் நிற்கும்போது என்ன நினைத்தாரோ தெரியவில்லை. நான் அப்போது அவர் அணியில் இல்லை. அவரை எப்படியாவது அழைத்து எனக்கு எதிராகப் பேச வைத்துவிட வேண்டுமென்று முயற்சித்தார்கள். கடைசியில் தேடி கொடுத்துவிட்டு, அவர் வரவில்லை. என்னை வெற்றி பெற வைத்துவிட்டார். அவர் வந்து பேசியபோது நான் வெற்றி பெற்றேன். ஆனால் எதிர்த்த அணியில் இருந்தபோது, அவர் என்னை வெற்றி பெற வைத்தார் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அப்படிப்பட்ட அன்புள்ளவராக அவர் வாழ்ந்திருக்கிறார். தன்னுடைய உடல் நலத்தைப் பாராமல் ஊரையும், உலகத்தையும் உருக வைக்கக்கூடிய பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து

[திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்] [1988 ஜனவரி 27]

வைப்பதிலே அவர் தன்னுடைய உயிரையும் பணயம் வைத்துத் தான் காரியமாற்றினார் என்பதை, நாம் அவருடைய கடைசி காலத்தில் பார்த்தோம். அவர் கடைசியாக மேற்கொண்ட பயணம் இலங்கைத் தமிழர்களுடைய பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்க்கமான முடிவு காண வேண்டுமென்பதற்காக டெல்லி சென்று வந்தார். அதற்குப் பிறகும் கூட அவர் நம்மை விட்டுப் பிரிக்கப் படுவதற்கு சில நாட்களுக்கு முன்னால், இந்த நாட்டிலுள்ள நலிந்தவர்கள் எல்லாம் மெலிந்தவர்கள் எல்லாம், தங்களுடைய குறைகளைக் கூட சொல்லிக் காட்ட முடியாத நிலையில் பிற்பட்ட வகுப்பினராக இருக்கக்கூடிய ஏறத்தாழ 93 சாதியினர், தங்களை சாதியாக இனம் காட்டி, தங்களுக்குள்ள குறைபாடுகளை எல்லாம் சொல்வதற்கு வாய்ப்பளித்தார்கள். 6 நாட்கள் அமர்ந்திருந்து, அவர்களுடைய குறைபாடுகளை எல்லாம் கேட்ட பண்பு இருக்கிறதே, அது மறக்க முடியாதது. அவர் கேட்டு விட்டுச் சென்றிருக்கிற அந்தக் குறைபாடுகளை எல்லாம் நிவர்த்திப்பது, அவர் விட்டுச் சென்றிருக்கக்கூடிய அந்தக் காரியங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றுவது தொடர இருப்பவர்களுடைய கடமையாக இருக்கும் என்று நான் மரியாதையோடு இங்கே நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். அவர், நம் மத்தியிலே வாழ்ந்த காலத்திலே ஆயிரம் ஆயிரம் நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறார். அந்த நன்மைகளை அவர் நம்மிடம் விட்டுச் சென்றிருக்கிறார். அந்த நன்மைகளைப் பெருக்கக்கூடிய வழியிலே நம்மை இணைத்துக் கொள்வோமாக என்று சொல்லி, என்னுடைய வார்த்தைகளை நிறைவு செய்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

திரு. கே. முத்துவேல் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர், அவை முன்னவர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் பொன்மனச் செம்மல் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய இரங்கல் தீர்மானத்தின்மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற அசில இந்திய ஃபார்வர்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பில் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விழைகிறேன்.

1988 ஜனவரி 27] [திரு. கே. முத்துவேல்]

24-12-1987 அதிகாலை 3 மணி அளவில், தமிழகத்தில் இருக்கின்ற தமிழர்கள் அத்தனை பேரையும், இந்தியாவில் இருக்கின்ற மக்கள் அத்தனை பேரையும், ஏன், உலகத்திலே வாழ்கின்ற அத்தனை கோடானுகோடி மக்களையும் துயரத்திலே ஆழ்த்திவிட்டு, நம்மை விட்டு இறைவனடி சேர்ந்து விட்டார்கள்.

அப்படிப்பட்ட புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமிழகத்தில் சுமார் 50 ஆண்டுக் காலம் கலை உலகத்தில் தன்னிகரில்லாத கலை உலக நுழைந்த விளங்கியவர்கள் ஆவார்கள். 1972-ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து விலகி, அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை அமைத்து, அதை உருவாக்கிய ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்குள் இந்தத் தமிழகத்தையே சுமார் பத்தாண்டுகளுக்கு மேல் ஆள்கின்ற ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்கின்ற ஒரு சரித்திர நாயகனாக விளங்கியவர், தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆவார்கள்.

அவர் ஆள்கின்ற நேரத்தில், ஏழை எளிய, கிராமப்புறத்தில் வாழ்கின்ற மக்களைப் பற்றித்தான் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அங்கே வாழ்கின்ற, வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்கின்ற ஏழை எளிய மக்களுக்கு நல்ல உணவு, உடை, இருப்பிடம் கிடைக்க வேண்டும், அவர்களுக்கு அவை போய்ச் சேர வேண்டுமென்பதில் கண்ணுங்கருத்துமாக இருந்து ஆட்சி புரிந்தார்கள். அவர் ஆட்சியில்தான் ஏழை எளிய பள்ளி மாணவர்கள், படிப்பதற்கு, வசதியில்லாமல் இருக்கின்ற மாணவர்கள், உண்ண உணவு இல்லாமல் வாழ்கின்ற மாணவர்களுக்கெல்லாம் சத்துணவு கிடைக்கவும், அவர்களுக்கு இலவச உடைகள் கிடைக்கவும், அங்கே வாழ்கின்ற தாய்மார்களுக்கும், குழந்தைகளுக்கும் கால்னி வழங்குவதற்கும் பல திட்டங்களைத் தீட்டியவர், நம்முடைய சரித்திர நாயகர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆவார்கள்.

[திரு. கே. முத்துவேல்] [1988 ஜனவரி 27]

அதோடு மட்டுமல்லாமல், தேசியத் தலைவர்கள் அத்தனை பேர்களின் புகழையும் மிகவும் மதித்தவர் புரட்சித் தலைவர். அநிலும் குறிப்பாக, நாங்களெல்லாம் இதயத்திலே தெய்வமாகப் போற்றி மதித்து வணங்கி வருகின்ற தென்பாண்டிச் சிங்கம் பசும்பொன் தேவர் அவர்களுடைய திருவுருவப் படத்தை இங்கே அமைத்துப் பெருமை சேர்த்தவர் நமது புரட்சித் தலைவர் அவர்களேயாவார்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், வருங்கால இளைஞர்களெல்லாம் அவருடைய வாழ்க்கை வரலாற்றைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகப் பாடப் புத்தகங்களில் பாடமாக ஆக்கி, வருகின்ற மாணவர்களெல்லாம் பாடிக்க வேண்டுமென்ற ஓர் உணர்வை ஏற்படுத்தி, பாடப் புத்தகத்திலே அவருடைய வாழ்க்கை வரலாற்றை அறிமுகப்படுத்தியவர்தான் நம்முடைய தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆவார்கள்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், சின்ன மருது, பெரிய மருது ஆகிய சிவகங்கைச் சீமையைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு புதிய மாவட்டத்தை அமைத்து, அந்த மாவட்டத்திற்குப் பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் மாவட்டம் என்று பெயர் சூட்டியவர் நம்முடைய தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர், பொன்மனச் செம்மல் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள்.

தன்னுடைய தொகுதிக்கே செல்லாமல், வெற்றி பெறக்கூடிய ஒரு திறனைப் படைத்தவர் தேவர் அவர்கள். அதுபோல தன்னுடைய தொகுதிக்கே செல்லாமல், எங்கோ ஆராய்வு மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள அமெரிக்க ஆபைத்திரியிலே இருந்துகொண்டு, ஆண்டிப்பட்டி தொகுதியிலே, என் தமிழகத் திலே பெரும்பான்மையான தொகுதிகளில் அவருடைய சின்னமான இரட்டை இலைச் சின்னத்தை வெற்றிபெறச் செய்தவர் புரட்சித் தலைவர் என்றால் அது மிகையாகாது.

அப்படிப்பட்ட புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய மறைவால், இன்று வாடிக்கொண்டிருக்கின்ற தமிழக மக்களுக்கும், அவருடைய துணைவியார் தமிழக முதல்வர் அன்னை ஜானகி எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்கும், அவர்களுடைய குடும்பத்தாருக்கும்

1988 ஜனவரி 27] [திரு. கே. முத்துவேல்]

ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்விற இந்த நேரத்தில், தமிழக முதல்வர், புரட்சித் தலைவர், பொன்மனச் செம்மல் திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய திருவுருவப்படத்தை இந்த அளவியிலே அமைக்க வேண்டுமென்றும், அதோடு மட்டுமல்லாமல், இந்தச் சென்னை மாநகரிலே 60 ஆண்டுக் காலம் வாழ்ந்த நம்முடைய டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய பெயரைச் சென்னை மாநகராட்சிற்குச் சூட்டி இனி “எம்.ஜி.ஆர். மாநகரம்” என்று அழைக்க வேண்டுமென்றும் இந்த அவையையும், இந்த அரசையும் கேட்டு, என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வை. பாலச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்களால் முன் மொழியப் பெற்றிருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது நான் சார்ந்திருக்கிற இந்து தேச பேரியக்கத்தின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறபோது, நெஞ்சமே வெடித்து விடும் போலிருக்கிறது. மனிதாபிமானத்தின் மனித உருவமாக, என்ன சோதனை வந்தாலும் அதை திடமாக, நிதானமாக திட்டமிட்டு சந்தித்தால் நாம் ஏற்றிருக்கிற கொள்கையை நாட்டு மக்களிடம் எடுத்துச் சொல்லுகின்ற ஒரு வாய்ப்பு, வலிமையான வாய்ப்பாக நமக்குக் கிடைக்கும் என்பதைத் தன்னுடைய வாழ்நாள் மூலமாக என்னைப் போன்ற இளைஞர்களுக்கு ஒரு தத்துவமாக்கச் சொல்லிவிட்டுச் சென்றிருக்கிற நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களை இழந்து தவிர்க்கின்ற அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கும், நம்முடைய தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கும், அவர்களுடைய கட்சிக்கும் எங்கள் இயக்கத்தின் சார்பாக இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தன்னுடைய கண்கள் எந்தத் திசையில் திரும்புமோ, அந்தத் திசை நோக்கி தமிழகத்தை இடித்துச் செல்கிற ஆற்றல் பெற்றிருந்த அந்தத் தலைமகனை இழந்து தவிக்கின்ற தமிழக மக்கள், தங்களுடைய நம்பிக்கை நட்சத்திரத்தை இழந்துவிட்ட வேதனையில் ஆழ்ந்திருக்கிறார்கள். அந்த வேதனைப்பட்டிருக்கிற

[திரு. வை. பாலச்சந்திரன்] [1988 ஜனவரி 27]

தமிழக மக்களுக்கும் எங்கள் இயக்கத்தின் சார்பாக இரங்கலைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, அவர்களுடைய ஆத்மா சாந்தியுடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்தித்து, அமைகிறேன்.

திரு. கு. தமிழரசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு பேரவை முன்னவர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். மறைவுக்கான இரங்கல் தீர்மானத்தை இந்தியக் குடியரசுக் கட்சி சார்பாக வழிமொழிந்து, எங்கள் இயக்கத்தின் சார்பாக சில கருத்துக் களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மறைந்த மாபெரும் மக்கள் தலைவர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய மறைவு மக்கள் சமுதாயத்திற்கே மாபெரும் இழப்பாகும். குறிப்பாக, தமிழகத்திலுடைய ஒன்றரைக் கோடி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பேராதரவையும், பேரன்பையும் பெற்றவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எந்த அளவுக்கு பேரன்ப வைத்திருந்தார்களோ, அதே அளவுக்கு அசைக்க முடியாத பேரன்பை தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மீது செலுத்தி வந்தவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்.

இந்த மாமன்றத்திலே பேரறிஞர் அம்பேத்கார் படத்தைத் திறந்து வைக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் போராடி பலமுறை சிறை சென்னதிண்டு. புரட்சித் தலைவர் அட்சிக்கு எந்த பிறகுதான் இந்த மாமன்றத்திலே பேரறிஞர் அம்பேத்கார் திருவுருவப் படத்தைத் திறந்து வைத்தார்கள்.

அதைப்போன்று நாங்கள் கேட்காமலேயே கூட சென்னையில் இருக்கிற கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவ மனைக்கு 'அண்ணல் அம்பேத்கார் மருத்துவமனை' என்று பெயர் சூட்டி, பேரறிஞர் அம்பேத்காரை சிறப்படையச் செய்தவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்.

தெருப் பெயரிலே இருக்கிற சாதிப் பெயர்களை அழித்திட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை முன்வைத்தபோது, அதை ஏற்று தமிழகத்திலே எந்தத் தெருப் பெயரும் சாதிப் பெயராக இருக்கக் கூடாது என்று சட்டம் இயற்றியவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்.

1988 ஜனவரி 27] [திரு. கு. தமிழரசன்]

கிராம மணியக்காரர் பதவிகளில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு வேண்டுமென்ற வகையிலே நாங்கள் வலியுறுத்திய போது, அந்தக் கிராம மணியக்காரர் முறையை ஒழித்து, அதிலே 18 விழுக்காடு தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குத் தந்தவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்.

நீண்ட நாட்களாக 'அரிசன் நலத் துறை' என்ற பெயரை மாற்ற வேண்டும், அண்ணல் அம்பேத்கார், 'அரிசன்' என்ற பெயரை ஒப்புக்கொள்ளாமல் இருந்தார் என்று நாங்கள் வலியுறுத்தியபோது அதை ஏற்று மற்ற மாநிலங்களுக்கு முன்மாதிரியாக தமிழ்நாட்டில் 'ஆதிகிராவிடர் நலத் துறை' என்று பெயர் மாற்றம் செய்தவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்.

அதைப்போன்று பஞ்சாயத்துத் தேர்தலிலே கூட தாழ்த்தப் பட்ட மக்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு வேண்டுமென்ற முறையை, இந்தியாவுக்கே முன்மாதிரியாக, தமிழ்நாட்டில் அறிமுகப் படுத்தியவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்.

அதுமட்டுமின்றி, நாங்கள் வலியுறுத்திய பல கோரிக்கைகளை கிறப்புடன் செயல்படுத்துவதற்கு ஆக்கபூர்வமான திட்டங்களைப் போட்டவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்; மதம் மாறிய கிறிஸ்தவர் களுக்கும், பெளத்தர்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வழங்குகிற இட ஒதுக்கீட்டைத் தாவேண்டுமென்று வலியுறுத்திய போது, அதை வலியுறுத்தி மத்திய அரசுக்கு எடுத்துக் கூறி, அரசியல் சட்டத்திலே திருத்தம் கொண்டுவர மாநில அரசின் சார்பாக அறிக்கை அனுப்பி வைத்தவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்.

அதைப்போன்று, 18 விழுக்காடு என்பதை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உயர்த்த வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்தபோது, 18 சதவீதமாக இருப்பதை 22 சதவீதமாக உயர்த்தி, அதற்கு மத்திய அரசு ஒப்புதல் தாவேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைத்தவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்.

[நிரு. கு. தமிழரசன்]

[1988 ஜனவரி 27]

1972-ல் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைத் தொடங்கியபோது, அன்றைக்கு அவர்களுக்கு முதலிலே தோள் கொடுத்தவர்கள் குடியரசுக் கட்சிக்காரர்கள். அன்றிலிருந்து எங்களோடு மிக நெருக்கமான உறவு வைத்திருந்தவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள். 1974-லிலே எங்களுடைய தமிழகத் தலைவர் தளபதி ஆர். ஏ. சங்கரன் அவர்கள் மறைவுபட்டபோது அவர் மறைவுக்கு வந்து, அன்றைக்கு காவல் துறை பாதுகாப்பு தரமுடியாது என்று மறுத்தபோதும் கூட, அந்த நாள் முழுவதும் இருந்து, கடைசி வரையில் மயானம் வரை பாதுகாப்பு இல்லை என்பதையும் மீறி, நடந்தே வந்து அஞ்சலி செலுத்தியதை எங்களால் என்றைக்கும் மறக்க முடியாது. 1974-லிலே எப்படி எங்கள் தலைவருக்கு வந்து அஞ்சலி செலுத்தினார்களோ, அதைப்போன்று கடந்த பத்தாண்டுகளாக அவர்கள் எங்கள் இயக்கத்தின் உறவுக்கு சீராக இருந்து வந்தார்கள்.

கடந்த ஒன்றரை ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பாபு ஜெகஜீவன்ராம் அவர்கள் மறைந்துவிட்டபோது, அவர்களுடைய மறைவுக்கு எங்கள் இயக்கத்திலே ஒரு இரங்கல் கூட்டம் நடத்த வேண்டுமென்று தொலைபேசியிலே சொன்னபோது கூட, அந்தத் தொலைபேசி அழைப்பிணையே ஏற்று, அந்தக் கூட்டத்திற்கு வந்து பாபு ஜெகஜீவன்ராம் அவர்களுடைய படத்தைத் திறந்து வைத்து, தன்னுடைய உடல்நலத்தையும் பார்க்காமல், எங்களுடைய இயக்கத்தை கௌரித்தவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்.

தொடர்ந்து அவர்கள் ஆற்றிய திட்டங்கள் எல்லாம் தாழ்த்தப் பட்ட மக்களை மனதிலே வைத்து, இலவச சத்துணவு, இலவச வீடு, குடிசைகளுக்கு ஒளி விளக்கு, இலவச ஆடை, தாழ்த்தப் பட்ட மக்கள் பெருமளவிலே பயனடைகின்ற வகையில் இலவச செருப்பு—இப்படி ஏழை எளிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நலன்களையே முன்வைத்து திட்டங்கள் தீட்டியவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்.

1938. ஜனவரி 27] [திரு. கு. தமிழரசன்]

(முற்பகல் 11-40)

அது மட்டுமல்ல, எங்களுடைய ஆட்சியின் அடித்தளமாக நாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் பெண்களும் தான் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதிலே பெருமைப்பட்டவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்.

நினைத்ததை நடத்தி முடிக்கிற வெற்றிவீரராக, கொள்கை வீரராக, லட்சிய வீரராக, தன்னுடைய உடல் நலத்தையும் பொருட்படுத்தாமல் கடைசிவரை உழைத்த கடமை வீரராக, மிகப்பெரிய ராஜதந்திரியாக, நிர்வாகியாக, விளங்கிய புரட்சித் தலைவருடைய மறைவு குறித்து இந்தியக் குடியரசுக் கட்சி ஆழ்ந்த அஞ்சலியைச் செலுத்துவதோடு, அவருடைய பிரிவால் வாடும் தமிழக முதல்வர் அன்னை ஜானகி அம்மையார் அவர்களுக்கும், அவருடைய குடும்பத்தினருக்கும் என்னுடைய ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்து, அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நம்மை எல்லாம் ஆறாத் துயரத்திலே ஆழ்த்திவிட்டு மீளாத் துயில் கொண்டிருக்கும் மக்கள் இயக்கத் தலைவர், தமிழினத் தலைவர், பொன்மனச் செம்மல், டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். அவர்களின் மறைவு குறித்து இரங்கல் தீர்மானத்தை அவை முன்னவர் அவர்கள் முன்மொழிந்து, கருத்துக்களைத் தெரிவித்த எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுடைய கருத்துக்களோடு, என்னுடைய இரங்கலையும் இந்த அவையின் சார்பிலும், என் சார்பிலும், கண்ணீர் அஞ்சலியாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த அவையில் 20 ஆண்டுக் காலமாக உறுப்பினராக இருந்தவர் மறைந்த முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள். அந்த 20 ஆண்டுக் காலத்தில் 10 ஆண்டுக் காலம் முதலமைச்சராக இந்த நாட்டிலே பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். அருகாமையிலே இருக்கக்கூடிய மேலவையிலே இரண்டாண்டுக் காலம் உறுப்பினராக இருந்து, இந்த நாட்டுக்குப் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். ஆகவே நீண்ட ஒரு பாராளுமன்ற வாழ்க்கையைக் கொண்ட நம்முடைய மறைந்த முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களை; நாம் இந்த நேரத்தில் நாட்டுக்கு நினைவு கூர வேண்டும். தன்னிகரற்ற தலைவர், இந்த நாட்டு மக்கள்

[பேரவைத் தலைவர்] [1988 ஜனவரி 27]

எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தலைவர், ஏழை எளிய மக்களைச் சுற்றியே தன்னுடைய திட்டங்களை நாட்டுக்காகப் போட்ட தலைவர், ஏழை எளிய மக்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய அளவுக்கு அரசாங்கத்தை வழி நடத்திச் சென்ற தலைவர் இன்றைக்கு நம்மிடத்தில் இல்லை. அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு மாபெரும் தலைவரை நாம் இன்றைக்கு இழந்து, வாடி, இந்த நாட்டில் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். இங்கே நம்முடைய அவை முன்னவர் அவர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும்போது, ஒரு கொடுமையான தீர்மானத்தை முன்மொழியக்கூடிய ஒரு நேரம் வந்ததாகச் சொல்லும்போது நான் எண்ணிப் பார்த்தேன். அந்தக் கொடுமையான தீர்மானத்தை என்னுடைய தலைமையின் கீழ் இங்கே நிறைவேற்றும்போது உண்மையிலேயே நான் வேதனைப்படுகிறேன், பேச முடியாமல். கருத்துக்களைத் தெளிவாகச் சொல்ல முடியாத அளவுக்கு இங்கே, இந்த நிலை இன்றைக்கு உருவாகி இருக்கிறது. நம்முடைய மறைந்த முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் நீங்கள் எல்லோரும் கொண்ட ஈடுபாடுகளையும், உங்களுடைய தொடர்புகளையும் இங்கே வெளிப்படுத்தி இந்த நாட்டுக்கு உங்களுடைய அஞ்சலியை இந்த அவையின் மூலமாக இன்றைக்குத் தெரிவித்தீர்கள். நம்முடைய மறைந்த முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவரை நான் 1959 ஆம் ஆண்டு உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவனாக பாளையங்கோட்டையில் இருக்கும்போது, பாளையங்கோட்டை நகராட்சி பயணியர் விடுதியில்தான் முதன்முதலாகச் சந்தித்தேன்.

1972 ஆம் ஆண்டு அவர் உருவாக்கிய, அரசியல் புரட்சியின் காரணமாக அவர் தொடங்கிய அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் என்னை அவர் அரவணைத்தார். நானும் என்னை, அவரோடு இணைத்துக் கொண்டேன். என்னைப் பொது வாழ்விற் குக் கொண்டு வந்த மாபெரும் தலைவர், மக்கள் தலைவர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள். 1972-லேயிருந்து 1977 வரை 5 ஆண்டுக் காலமாக கழகப் பணிகளில் என்னை ஈடுபடுத்தி, கட்சியின் வழக்கறிஞர்களின் அமைப்பாளராக நியமித்து, நான் தோறும் கலந்துரையாடக்கூடிய அளவுக்கு—பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசக்கூடிய அளவுக்கு—நெருங்கிப் பழகி என்னைப் பண்படுத்தி வளர்த்த தலைவர் நம்முடைய தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள்.

1988 ஜனவரி 27] [பேரவைத் தலைவர்]

ஒரு நேரத்தில், 1977 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பு ஒரு நாள் சத்யாஸ்டிடியோவில் வழக்கறிஞர்கள் மாநாடு நடைபெற்றது. அந்த மாநாட்டுக்கு குறிப்புகளை நான் என்னுடைய கையினால் எழுதி அவர்களுடைய கையிலே கொடுத்தேன். என்னுடைய கையெழுத்து அவரால் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு, படிக்கக்கூடிய அளவுக்கு இருக்குமா என்பதை எண்ணிப் பார்த்து, நானே படித்து விடுகிறேன்” என்று. ஆக, ஒவ்வொருவரையும் சொன்னார், “உங்களைப் படித்து விட்டேன்; எழுத்தையும் நானே படித்து விடுகிறேன்” என்று. ஆக, ஒவ்வொருவரையும் புரிந்துகொண்ட தலைவர், மக்கள் தலைவர், ஒவ்வொருவரையும் தெரிந்துகொண்ட தலைவர், நம்முடைய மறைந்த தலைவர், முதலமைச்சர் புரட்சித்தலைவர் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள். அப்பேர்ப்பட்ட அந்த முதலமைச்சர் இன்றைக்கு நம்மிடையே இல்லை. அவருக்கு ஈடாக இந்த நாட்டிலே அரசியலில், விருந்தோம்பலில் யாருமே கிடையாது. யார் அவரைக் காணச் சென்றாலும், எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், எந்தக் கொள்கைக்கு சொந்தக்காரர்களாக இருந்தாலும் அவரைச் சந்திக்கப் போகும்போது, முதலில் அவர் விருந்தோம்பலைச் செய்வார்; நிற்கிறவர்களை அமரச் சொல்லுவார். “ஏதாவது சாப்பிடுகிறீர்களா?” என்று கேட்பார். அந்த அளவுக்கு குடும்பமாக விருந்தோம்பலோடு மக்கள் இயக்கத்தை வளர்த்து, தமிழ்நாட்டில் ஒரு மாபெரும் தலைவராகத் திகழ்ந்து, இன்றைக்கு நம்மிடமிருந்து பிரிந்து சென்றிருக்கிறார்கள் நம்முடைய மறைந்த முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள்.

இங்கே நம்முடைய நாஞ்சிலார் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். 1977 ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றத் தேர்தல். வேட்பாளர்கள் அறிவிக்கப்பட வேண்டிய அந்த நேரத்தில், நாஞ்சிலார் அவர்கள் வட சென்னையில் இருந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் திருச்செந்தூர் பாராளுமன்றத் தொகுதியில் கழகத்தின் சார்பாக வேட்பாளர் தேர்ந்து எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நாஞ்சிலாருக்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் டெல்லியிலிருந்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு நாஞ்சிலார் அவர்களுடைய பிறந்த நாள். அந்த திருச்செந்தூர் பாராளுமன்றத் தொகுதி அந்த நேரத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியிடம் உடன்படாத இடமாக இருந்தது. என்னைப் பாராளுமன்றத் திற்கு தேர்வு செய்ய வேண்டுமென்று நாஞ்சிலார் அவர்களிடம்

[பேரவைத் தலைவர்] [1988 ஜனவரி 27]

கேட்டேன். இரண்டு நாள் கழித்து திருச்செந்தூர் பாராளுமன்றத் தொகுதியை—அந்த இடம் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு உடன்பாடு இல்லாத இடமாக இருந்தபோதும் கூட—பல்வேறு நண்பர்கள் வேண்டுகோள் விடுத்ததன் காரணத்தால் காங்கிரசுக்குக் கொடுத்தார்கள். நான் கேட்கும்போது சொன்னார்கள், “நாடாளுமன்றத்திற்கு நீங்கள் செல்ல வேண்டாம். சட்ட மன்றத்திற்கு வரவேண்டும்” என்று 1977 ஆம் ஆண்டில் சொல்லி, சேமன் மாதேவி தொகுதியை நன்னிரவில் வந்து எனக்குக் கொடுத்து, தமிழ் நாட்டிற்கு என்னை அறிமுகப்படுத்தி—குறிப்பாக, சேமன் மாதேவியில் அறிமுகப்படுத்தி—இங்கே நம்முடைய அப்துல் சமது அவர்கள் சொன்னார்களே, அதுபோல அவர்கள் வந்தார்கள். நமங்கள் அன்றைக்கு வெற்றி பெற்றோம். முதலமைச்சர் வந்தார் அங்கே நான் வெற்றி பெற்றேன். பிறகு 1977 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு, 1980 ஆம் ஆண்டு இரண்டாவது முறையாகவும், ஆட்சி கலைக்கப்பட்ட அந்த நேரத்திலும், என்னை அங்கேயே நின்று, இரண்டாவது முறையாகவும் அங்கே வந்து வெற்றி பெற்றவைத்தார்கள்; ஆனால் சபாநாயகர் ஆக்கினார்கள்.

ஆனால் சபாநாயகராக இருக்கும்போது நடைபெற்ற ஒரு நிமழ்ச்சியை நான் இங்கே சொல்லியாக வேண்டும். காரணம், எந்த அளவுக்கு அவர் அன்போடும் பாசத்தோடும் இருந்தார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக நான் அதைச் சொல்லியாக வேண்டும். அன்றைக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் வசந்த மண்டபத்தில் அமர்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். நான் இங்கே பேரவையை சிறிது நேரம் நடத்தி விட்டு உள்ளே சென்றேன். அங்கே அவரோடு பேசினிட்டு வெளியே வந்து விட்டேன். முதலமைச்சர் அவர்கள், அவருடைய அறைக்குச் சென்று விட்டார்கள். நான் பிற்பகல் உணவு சாப்பிடுவதற்காக வசந்த மண்டபத்திற்குச் செல்லும்போது பார்த்தேன். முதலமைச்சர் அவர்கள், தன்னுடைய பேனாவை அங்கே விட்டு விட்டுச் சென்று விட்டார்கள். நான் அந்தப் பேனாவை எடுத்து என்னுடைய பையிலே வைத்துக் கொண்டு, மறுநாள் காலை முதலமைச்சர் அவர்களை அவருடைய அறையிலே பார்த்து சந்தித்து, “இந்தப் பேனாவை நீங்கள் அங்கே விட்டு விட்டுச் சென்றுவிட்டீர்களே” என்று சொல்லி, கையிலே கொடுத்தேன். அங்கே பல நண்பர்கள் அவரோடு பேசிக் கொண்டு இருந்தார்கள். உடனே அந்த அறை

1988 ஜனவரி 27] [பேரவைத் தலைவர்]

பிலே இருந்து என்னையும் அழைத்துச் கொண்டு நேரிடையாக வசந்த மண்டபத்திற்கு வந்தார். அவருடைய உதவியாளர் மாணிக்கத்தையும் அழைத்து வந்தார். வந்தவுடன், அந்தப் பேரவை என்னுடைய கையிலே இருந்து வாங்கி ஒடித்தார். ஒடித்துக் குப்பையிலே போட்டார், அந்த வசந்த மண்டபத்திலே. “ஏன் அண்ணா அந்தப் பேரவை ஒடித்தீர்கள்?” என்று கேட்டேன். “பேரவை இப்படி ஒடிக்காவிட்டால் உறுவு கெட்டு விடும்” என்று அன்றைக்குச் சொன்னார். உடனே ஒரு அமைச்சரிடத்திலே கேட்டேன், இப்படிச் சொன்னாரே என்று. உடனேயே அந்த அமைச்சரும் சொன்னார், “இப்படி ஒரு தலைவருக்கு ஒரு நேரத்திலே பேரை கொடுத்த காரணத்தினாலேதான் உறுவே கெடக் கூடிய அளவுக்கு பிரச்சினைகள் உருவாயின” என்று. இதை, நான் எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், என்னோடு அன்போடும் பாசத்தோடும் இருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பாக அவர் உணர்ந்த காரணத்தினாலே தான், அப்படிச் செய்தார் என்பதை நான் இன்றைக்கும் என்னிடம் பார்க்கிறேன்.

அப்பேர்ப்பட்ட அன்பையும் பாசத்தையும் கொண்ட முதலமைச்சரை நாடு இழந்து இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில், தனிப்பட்ட முறையிலேயும் எனக்கு அது இரப்புதான். எனக்கு அவர் சந்தியாக இருந்தார்; உறுதுணையாக இருந்தார்; சபாநாயகராக நான் தேர்ந்து எடுக்கப்படுகிற நேரத்திலே என்னை தோட்டத்திலே இருந்து அழைத்து வந்து, அவரே இங்கே உறுப்பினர் பதவியை முதலிலே ஏற்கச் செய்து, பிறகு என்னைப் பரிந்துரைத்து, என்னைத் தேர்ந்து எடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு முழுமையாக ஒத்துழைத்து, சபாநாயகர் ஆக்சிச் சென்றார். அப்பேர்ப்பட்ட மறைந்த முதலமைச்சரை நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். எந்த நேரமும் சொல்லுவார், “சபாநாயகருடைய அதிகாரம், சபாநாயகருடைய தனித்தன்மை அகியவை குறைந்துவிடக் கூடாது” என்று. அதை இறுதிவரை சொல்லிக் கொண்டே இருந்தார்.

(முற்பகல் 11-50)

அந்த ஆசனத்திற்குக் கொடுக்கக்கூடிய மரியாதையை அவர் என்னைக்கும் கொடுக்கத் தவறியது கிடையாது. அவர் சொல்லுவார், “நீங்கள் தனிமையாக முடிவெடுக்க வேண்டும்; சபா

[பேரவைத் தலைவர்] [1988 ஜனவரி 27]

நாயகர் தனிமையாக முடிவெடுக்க வேண்டும்; சுயமாக சிந்தித்து முடிவெடுக்க வேண்டும்; சட்டத்திற்கும், விதிகளுக்கும் உட்பட்டு நீங்களே முடிவெடுக்க வேண்டும்” என்று அவர் கொடுத்த ஆலோசனையை பின்பற்றித்தான் இன்றைக்கும் நான் சென்று கொண்டிருக்கிறேன். “இந்த ஆசனம் உயர்ந்தது; நீங்களே சிந்தித்துச் சுயமாக முடிவெடுக்க வேண்டும். இரண்டு பேர்களைக் கேட்டால், இரண்டு விதமாக பிரச்சினைகள் வரலாம். எனவே சுயமாகச் சிந்தித்து முடிவெடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு, இந்தப் பொறுப்பு” என்று அவர் சொன்னார். இன்றைக்கும் அதை நான் என்னுடைய உள்ளத்திலே வைத்திருக்கிறேன். அந்த அளவிற்கு தமிழ் நாட்டிற்குப் பல்வேறு பணிகளைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

இங்கே இருக்கிற பல பெரிய தலைவர்களை அவர் மதித்தார். எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், அவர்களை நினைவுகூரக்கூடிய அளவிற்கு பல நினைவுச் சின்னங்களை நாட்டில் உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். பல மாவட்டங்களுக்கு அவர் பெயரிட்டு இருக்கிறார்கள். போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கு பெயரிட்டு இருக்கிறார்கள். அப்படி எல்லோராலும் மதிக்கப்பட்டவர், எல்லோரையும் மதித்தவர், நம்முடைய மறைந்த முதலமைச்சர் அவர்கள்.

சென்ற ஆண்டு நடந்த ஒரு சம்பவம் இன்னும் நெகிழ வைக்கக்கூடிய ஒரு காத்சியாகும். நம்முடைய தமிழக முதல்வர் திருமதி ஜானகி எம். ஜி. ஆர். அங்கே இருந்தார்கள். சென்ற ஆண்டு என்னுடைய பிறந்த நாளன்று முதல்வர் அவர்களைச் சந்தித்து வாழ்த்துப் பெறுவதற்கு, ஆசி பெறுவதற்குச் சென்றேன். அவருக்கு பொன்னாடை போர்த்தி வாழ்த்துப் பெற்றேன். என்னிடம் கேட்டார், “ஏன் இந்தப் பொன்னாடை? எவ்வளவு விலை?” என்று. “500 ரூபாய்” என்று சொன்னேன். உடனே சொன்னார், “நான் இதனைப் பயன்படுத்துவது கிடையாது” என்று கூறி, தான் உடுத்தியிருந்த வேஷ்டியைக் காண்பித்து, “எனக்கு இனிமேல் அதைத்தான் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். அன்றைக்கு உணவு பரிமாறி அவர்கள்தான் நம்முடைய தமிழக முதலமைச்சர் திருமதி ஜானகி எம். ஜி. ஆர். அவர்கள். அப்படி ஒரு தகப்பனாக ஒரு தலை

1988 ஜனவரி 27] [பேரவைத் தலைவர்]

வனாக, ஒரு தாயாக என்னை வளர்த்து, இன்றைக்கு ஒரு சக்தியாக இருந்து முடிவெடுக்கக் கூடிய அளவிற்கு உருவாக்கி இருக்கிறார். இதை நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன்.

அவர் பெரிய தலைவர். என்னிடம் அவர் எதையும் கேட்கத் தேவையில்லை. அப்படிப்பட்ட மாபெரும் தலைவர், அவருடைய பாசத்தை வெளிப்படுத்தினார். இப்படிப்பட்ட ஒரு முதலமைச்சரை எங்கேயும், எந்த நாட்டிலும் ஒருபொழுதும் நாம் பார்க்க முடியாது. எந்த அமைச்சரவையிலும் அமைச்சராக இல்லாமல் முதல்வராக ஆனவர்களில் அவரும் ஒருவர். பேருந்தலைவர். காமராஜர் எந்த அமைச்சரவையிலும் இருந்ததில்லை. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எந்த அமைச்சரவையிலும் இருந்ததில்லை. நம்முடைய மறைந்த முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். அவர்களும் எந்த அமைச்சரவையிலும் இருந்ததில்லை. தமிழக மக்களால் நேரிடையாகவே முதல்வராக ஆக்கப்பட்டவர்களில் நம்முடைய மறைந்த முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். அவர்களும் ஒருவர் என்பதை நாம் மறந்து விட முடியாது. அப்படிப்பட்ட அந்த மறைந்த முதலமைச்சருக்கு, இங்கே எல்லோரும் அஞ்சலி செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அவருடைய கொள்கைகள், கோட்பாடுகள் மற்றும் அவருடைய நினைவுகளை, நாட்டிற்கு நாம் எடுத்துச் சொல்லி மரக வேண்டும். அவருடைய கொள்கைகளை நாட்டிலே நாம் நிலைநிறுத்தியாக வேண்டும். அவருடைய சேவைகளை நாட்டிலே நாம் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும். என்ன வேற்றுமையிருந்தாலும் ஒற்றுமையோடு அவருடைய கொள்கைகளை, கோட்பாடுகளை நாட்டிற்கு தெரியச் செய்ய வேண்டியதுதான் நம்முடைய தமிழக முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். அவர்களுக்கு. நாம் செலுத்தக்கூடிய காணிக்கையாகும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காரணம், நானும் மூன்று முறைகள் இரட்டை இலைச் சின்னத்தில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றதினால் உரிமையோடு சொல்கிறேன். இரட்டை இலைச் சின்னத்தில் வெற்றி பெற்றவர் யாராக இருந்தாலும், முதலமைச்சரால் வெற்றி பெற்றவர்தான். அப்படி முதலமைச்சரால் வெற்றி பெற்றவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்வது எல்லாம். முதலமைச்சருக்குச் செலுத்தக்கூடிய அஞ்சலி. இந்த நாட்டிலே நேரிடையான அரசியலில் செல்ல

[பேரவைத் தலைவர்] [1988 ஜனவரி 27]

வேண்டும். குறுக்கு வழி அரசியலில் செல்லாமல், இந்த நாட்டு மக்களுக்காக பொது வாழ்வில் ஈடுபட்ட வேண்டும் என்பதை நான் உரிமையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த அளவிற்கு பிரச்சினைகள் இனிமேல் வருகிற காலங்களில் இல்லாமல், மறைந்த முதலமைச்சரை நாம் எண்ணிப்பார்த்து, அவருடைய பணிபு நாம் பின்பற்றி, இந்த நாட்டில் அவருடைய பல்வேறு கொள்கைகளை நிலைநாட்ட வேண்டும், அவர் விட்டுச் சென்ற பணியைச் செய்ய வேண்டும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே எல்லோருடைய கருத்துக்களோடும் என்னுடைய கருத்துக்களையும், இரங்கலையும் இணைத்து, நம்முடைய தமிழக முதலமைச்சர் திருமதி ஜானகி எம். ஜி. ஆர். அவர்களுக்கு என் சார்பிலும், இந்த அவையின் சார்பிலும் இரங்கலைத் தெரிவித்து, மறைந்த பெரியவருக்கு மரியாதை தெரிவிக்கும் வகையிலும், தீர்மானத்தை நிறைவேற்றும் வகையிலும் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இரண்டு நிமிட நேரம் மௌனமாக எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இரண்டு நிமிடங்கள் மௌனமாக எழுந்து நின்றதன் மூலம் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பெற்றது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மறைந்த தமிழக முதலமைச்சர் டாக்டர், புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்கு மரியாதை தெரிவிக்கும் வகையில், பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் ஒத்திவைக்கப் பெற்று, பேரவை மீண்டும் நாளை (28—1—1988) காலை 10-00 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை முற்பகல் 11-56 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.